

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2012

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 49ον - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΕΣ..	2
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ..	19
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	28..52
ΑΣΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ.....	42
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ.....	43
ΜΙΚΡΑ ΘΕΜΑΤΑΚΙΑ.....	49

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΕΣ

"Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, γινώσκοντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ."
Α΄ΚΟΡ. ιε:58.

ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ
εἶναι τ
ὑπέρτα-
τον ἀ-
ναγκαῖον εἰς τὴν
χριστιανικὴν πι-
στότητα. Εἰς ὅσ-
τις εἶναι ἀμετα-
κίνητος ἐκ τῆς
θεσεως του, εἰς
πιστότητα εἰς
τὸν Θεὸν καὶ τὴν
ἀλήθειαν, θὰ περισσεύῃ ὁμοίως εἰς τὸ ἔργον
τοῦ Κυρίου, διότι ἡ ἀλήθεια καλεῖ τὸν χρισ-
τιανὸν ὥπως θεσιάσῃ πάντα ὅσα ἔχει εἰς τὴν
καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι
φανερὸν, ὅθεν, ὅτι διὰ νὰ εἶναι τις "στερεὸς
καὶ ἀμετακίνητος" δὲν ἐννοεῖ νὰ ἴσταται τις

ἀκίνητος ἢ ἀργός, κάμνων οὐδέν.

Ἡ ἰδίᾳ σκέψις μὲ τὴν ἐκφρασθεῖσαν εἰς τὸ ἄνω ἐδάφειον μας εὐρίσκεται καὶ τίθεται ἐνώπιόν μας ὑπὸ τοῦ Παύλου εἰς τὴν πρὸς ΕΦΕΣ. ς:11,13, ἐπιστολὴν του, καὶ παραγγέλλει εἰς ἡμᾶς ὅπως "ἀναλάβωμεν πᾶσαν τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ σταθῶμεν καὶ ἀντισταθῶμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ." Ἐπίσης προειδοποιούμεθα εἰς τὴν Γραφὴν ὅπως, "αὐξάνωμεν εἰς τὴν χάριν καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Β΄ ΠΕΤΡ. γ: 18, διότι, "Ἡ ὁδὸς τοῦ δικαίου εἶναι ὡς τὸ λαμπρὸν φῶς, τὸ φέγγον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον" ΠΑΡΟΙΜ. δ:18.

Ὑπάρχουν πολλὰ Γραφικὰ χωρία ἅτινα ὑποδεικνύουν ὅτι, ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ γνῶσις ἡμῶν εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐξάνει μὲ τὰ ἔτη. Ἐπιθυμεῖ ὅπως ἡ γνῶσις ἡμῶν περὶ τοῦ θείου Αὐτοῦ σχεδίου, γίνεῖ πλέον καθαροτέρα καὶ κατανοητέα. Πρέπει νὰ ὀδηγούμεθα ἐκ τῆς προτροπῆς ταύτης ὅπως ἐρευνῶμεν τὰς Γραφὰς καθημερινῶς, ἵνα ἡ γνῶσις ἡμῶν περὶ τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, αὐξήσῃ ἐπὶ "μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἕως ὅτου γείνη τελεία ἡμέρα."

" NEON ΦΩΣ "

Ἐντούτοις, καλὸν εἶναι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ὑπάρχει μέγας κίνδυνος "~~ἐὰν δὲν κρατήσωμεν στερεῶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐμάθομεν.~~" Ἡ ἱστορία τῆς ἐκκλησίας ἀποδεικνύει ὅτι, πολλοὶ ἐξέπεσαν ἐκ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποῖαν ἐμαθόν, ἐνεκὲν τῆς ἐπιθυμίας ὅπως κάμνουν πρόο-

δον εἰς "νέον τι φῶς." Πολλάκις τὸ "νέον τοῦτο φῶς" τὸ ὅποῖον νομίζουν ὅτι ἀνεκάλυψαν ὅπως προοδεύουν, ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι "παλαιὰ τις πλάνη," δηλ. διδασκαλία τις ἢ θεωρία ἣτις πρὸ πολλοῦ διεκρατεῖτο ὑπὸ τῶν παρακλάδων τῆς κατ' ὄνομα ἐκκλησίας.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι μία, ἡ ἰδία χθὲς καὶ σήμερον. Ἡ ἀλήθεια τῆς χθὲς δὲν ἀλλάζει σήμερον ἢ αὔριον. Εἶναι αἱ προφητεῖαι αἰτινες ἐκπληροῦνται εἰς τὸν ἑαυτῶν καιρὸν, ὅπερ καθιστοῦν τὸ φῶς νὰ λάμπῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ χριστιανοῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Πάντες ἡγαλλιάσθημεν ἐκ τῆς προοδευτικῆς ἐκπληρώσεως τῶν προφητειῶν, ἀλλ' ὅταν εὐρίσκομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀπορρίψωμεν ταύτην ἢ ἐκείνην διδασκαλίαν τῆς ἀληθείας ἵνα ἀποδεχθῶμεν κάποιαν φαντασιώδη "νέαν θεωρίαν" ὡς "νέον φῶς" πρέπει νὰ κατανοήσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὴς πρόοδος εἰς "χάριν καὶ εἰς γνῶσιν" ἀλλ' ἀπόρριψις ἀληθειῶν τὰς ὁποίας ἐμάθομεν καὶ ἀπεδέχθημεν ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ὡς ἀληθεῖς.

Ὅθεν, ὁ ἀπόστολος μᾶς παροτρύνει ὅπως "προσέχωμεν περισσότερον εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμεν ποτὲ." ΕΒΡ.β:1. Οὗτος ἐπίσης μᾶς προειδοποιεῖ ὅπως "κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον." ΕΒΡ. ι:23. Ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη εἰς πάντας ἡμᾶς ὅπως προσέχωμεν καλῶς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Μία ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν τῆς πεπτωκυίας ἡμῶν σαρκὸς εἶναι, ὅτι ταχέως ἀποκάμνομεν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναλαμβάνομεν ὅπως πράττωμεν. Σταθερότης εἶναι ἀρετὴ ἣτις εἶναι θλιβερώς ἐλλειπὴς σχεδὸν εἰς πᾶν μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλ'

ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ σπουδάξῃ ὅπως ἀναπτύ-
ξῃ τὴν "σταθερότητα" αὐτὴν, καὶ καθὼς αὐξάν-
η καὶ γαίνεται ἰσχυρότερος εἰς αὐτὴν τὴν
κατεύθυνσιν, νὰ μεταχειρίζηται τὴν αὐξυνθεῖ-
σαν αὐτὴν δύναμιν εἰς πλεον θετικὴν καὶ ἐν-
θουσιώδη στάσιν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποί-
αν ἔμαθεν, καὶ ἀπεδέχθη ὡς τὸ "Τᾶδε λέγει
Κύριος."

Πιθανὸν νὰ μὴ ὑπῆρξεν ποτὲ καιρὸς εἰς ὁ-
λόκληρον τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας, ὅποτε
ἡ σταθερότης τοῦ χριστιανοῦ εἰς διδασκαλίαν
καὶ χριστιανικὴν ζωὴν, νὰ εἶναι πολὺ πλεον
ἀναγκαῖα σήμερον ἀπὸ ὅ,τι ἦτο εἰς τὸ παρελ-
θόν. "Ἐλευθερία σκέψεως" διαχέεται εἰς τὰς
διανοίας τοῦ λαοῦ πανταχοῦ γενικῶς σήμερον.
Ἐν ἐκ τῶν ἀσταθῶν θεμελίων τῆς νεωτέρας
παιδείας, εἶναι ἡ θεωρία "εὐρεῖα σκέψις,"
ἥτις ἀληθῶς ἐννοεῖ, τέχνη ὅπως πληροῦται ἡ
διάνοια ἐνδὸς ἐκάστου μὲ πολλὰς ἰδέας, πλὴν
πραγματικῶς μὴ πιστεύων εἰς οὐδεμίαν τοιαύ-
την. Ἡ ὑπερμοντερνιστικὴ αὕτη θεωρία καὶ
τάσις τῆς ἀπιστίας καὶ ἀσταθείας, καθὼς καὶ
κάθε κοσμικὴ ἄποψις, ἐξακολουθεῖ νὰ κτυπᾷ
τὴν θύραν τῆς χριστιανικῆς καθιερωμένης καρ-
δίας, καὶ εἶναι σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ὅπως,
μέσῳ προσευχῆς, καὶ ἀληθοῦς ἐνθέρμου μελέ-
της τοῦ Λόγου τῆς ἀληθείας, ῥυθωθῶμεν ἐναν-
τίον τῆς τοιαύτης ἐπιρροῆς.

Ἡ πλειονότης τῶν διδασκάλων τῆς κατ' ὄ-
νομα ἐκκλησίας, διακρατοῦν τὴν νεωτεριστι-
κὴν αὐτὴν στάσιν καὶ τάσιν, ἥτις στηρίζεται
εἰς τὸ "μηδὲν." Εἰς τὰς ἰδίαις ἐαυτῶν καρδί-
ας καὶ διανοίας ἔχουν ἀπορρίψει τὰ σύμβολα
τῆς πίστεως τῆς ἐκκλησίας-ἢ δόγματος-εἰς

τὴν ὁποῖαν κηρύττουν κατὰ καιροῦς- καὶ ταῦ-
τα ἁσαφῶς. Καταγίνονται μᾶλλον νὰ κηρύττουν
ἅπὸ Κυριακὴν εἰς Κυριακὴν περὶ ἠθικῆς φιλο-
σοφίας, κοινωνικῆς ὑγείας, περὶ πολιτισμοῦ,
καὶ ἄλλων ἀορίστων ζητημάτων, παρακινοῦντες
τὸν ἀκροαζόμενον λαὸν ὅτι καὶ εἰς ταῦτα
πρέπει νὰ ὑπάρχη "εὐρεῖα διάνοια."

ΟΥΧΙ ΠΡΟΤΥΠΑ ΗΜΩΝ

Δὲν πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τίποτε περισσό-
τερον τούτου ἅπὸ τοὺς θρησκευτικοὺς ἄρχον-
τας τῆς κατ' ὄνομα ἐκκλησίας. Ἐπὶ πλέον, τὸ
μέγα τοῦτο κοσμικὸν σύστημα, ἡ ὀργανωμένη
Θρησκεία, εἶναι ὅ,τι ὁ Ἀποκαλυπτὴς περιγρά-
φει διὰ συμβολικῆς ἐκφράσεως " Β Α Β Υ Λ Ω Ν "
δηλ. σύγχυσις. Καὶ ἀληθῶς, ἡ σύγχυσις τοῦ
μεγάλου τούτου κοσμικοῦ συστήματος εἶναι με-
γάλη, καὶ αὐξάνει διαρκῶς. Ἡ ἀπιστία εἰς τὸν
θεόπνευστον Λόγον καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς Γρα-
φῆς, ἔχει προφητευθῆ εἰς τὰς Γραφὰς, ὅθεν,
δὲν ἀποροῦμεν διὰ τοῦτο.

Γνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι ζῶμεν εἰς τὸν και-
ρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ "Βαβυλῶν ἔπεσεν"
καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τὸν ὁποῖον οἱ ἀληθεῖς
καθιερωμένοι τοῦ Κυρίου, ἐκλήθησαν νὰ "ἐξέλ-
θουν ἐξ αὐτῆς." ΑΠΟΚ.ιη:2,4. Βεβαίως, ἕνεκεν
τούτου, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐφωτίσθησαν ὑπὸ
τῆς ἀληθείας, δὲν πρέπει νὰ ζητῶσι νὰ μιμη-
θοῦν τὴν Βαβυλῶνα, νὰ γείνουν "εὐρεῖς εἰς
τὴν διάνοιαν," "ἐλευθέρως σκέψεως ἄνθρωποι,"
ἅπαξ κατηνόησαν ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι εἶναι ἁ-
πλῶς πανοῦργοι περιγραφαὶ ἀπιστίας.

Δὲν ἐνδιαφερόμεθα τόσον πολὺ περὶ τῶν

ἀπόψεων τῆς κατ' ὄνομα ἐκκλησίας ὅσον ὅταν βλέπομεν τὴν τάσιν ταύτην μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου. Πολλάκις ἀκούομεν τὴν ἔκφρασιν ταύτην μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ὅτι πρέπει νὰ ἡμεθα "εὐρεῖς εἰς τὴν διάνοιαν, βλέπετε;!" Καὶ αἱ παρατηρήσεις αὗται πολλάκις τείνουν νὰ αἰσθάνεται τις ὅτι, πιστεύων εἰς κάθε πτυχήν τῆς ἀληθείας διαπράττει ἁμαρτίαν.

Κατὰ τὴν νεωτέραν αὐτὴν θεωρίαν, ὅπως εἶναι τις "εὐρὺς εἰς τὴν διάνοιαν" ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ὅπως εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀλλάξῃ γνώμην ἐπὶ παντὸς χαρακτῆρος τῆς ἀληθείας τοῦ θεοῦ σχεδίου, ἀδιάφορον ἂν ἐπανειλημμένως ἔχει εὐρὴ καὶ ἀποδεχθῇ κάθε πτυχήν τῆς ἀληθείας τοῦ θεοῦ σχεδίου. Ὁ ἀπόστολος προτρέπει, "νὰ μὴ κυματιζόμεθα μὲ πάντα ἄνεμον διδασκαλίας," ΕΦΕΣ. δ:14, ἀλλὰ νὰ ἀνθιστάμεθα εἰς τὰς μεθοδείας ταύτας τοῦ Διαβόλου. ΕΦΕΣ. ς:11.

" ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ "

Ἡ προειδοποίησις τοῦ χωρίου ἡμῶν, ὅπως ἰστάμεθα "στερεοὶ καὶ ἀμετακίνητοι" προλογίζεται μὲ τὴν πλήρη σημασίαν τῆς λέξεως "ὦ σ τ ε." Τοῦτο φανερώνει ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια λέγει, εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ τὶ προελέχθη, καὶ εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι τὸ σημεῖον τοῦ μαθήματος τοῦ κεφαλαίου τούτου. Καὶ ποῖον εἶναι τὸ Κύριον σημεῖον τοῦ κεφαλαίου τούτου; Εἶναι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπεκτεινόμενης τῆς ἀναστάσεως τῶν μελῶν τοῦ Σώματος Αὐτοῦ ἐν τῇ Δευτέρᾳ Αὐτοῦ Παρουσίᾳ, καὶ τε-

λικῶς ἐπεκτεινομένης ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς ἀνθρω-
πότητος, ὅτε πᾶν δάκρυον θέλει παύσει, καὶ
τὸ κέντρον τοῦ θανάτου θέλει ἀφαιρεθῇ.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀποκαλύπτει ὅτι, ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κορίνθου ὑπῆρχον τινὲς οἱ
ὅποιοι δὲν ἦσαν "στερεοὶ" εἰς τὴν πίστιν
των ἐπὶ τῆς βασικῆς αὐτῆς ἀληθείας τοῦ Εὐ-
αγγελίου. "Πῶς τινὲς μεταξὺ σας λέγουσιν,
ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν ὑπάρχει;" ἐρωτᾷ οὗ-
τος. Ὡ! τοῦτο ἦτο! Ψευδεῖς διδάσκαλοι ἤλ-
θον ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας, καὶ δυνάμεθα καλ-
λίτερον νὰ εἴπωμεν, ἔλλειψις πίστεως καὶ
σταθερότητος εἰς ὅλας τὰς σαφεῖς ἀληθείας
καὶ διδασκαλίας, καὶ ὁ Παῦλος, μὲ ὅλην τὴν
λογικὴν καὶ πειθῶ τὴν ὁποῖαν ἠδύνατο νὰ ἔχη,
ἔκρουσε τὸν κίνδυνον διὰ νὰ προστατεύσῃ τὸν
λαὸν τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν πεπρωμένων
βελῶν τοῦ Ἀντιδίκου. ΕΦΕΣ. ς:16.

Ὁ Παῦλος δὲν ἐλάμβανεν τὴν ἄποψιν "Δὲν
πειράζει, ὅ,τι καὶ ἂν πιστεύῃς, ἀρκεῖ νὰ ὁ-
μολογῇς ὅτι εἶσαι καθιερωμένος, καὶ νὰ προ-
σπαθῇς νὰ ζῇς χριστιανικῶς." Μᾶλλον, οὗτος
ἐγνώριζεν ὅτι ἐκάστη πλευρὰ τοῦ θείου σχε-
διοῦ σχετίζεται ζωτικῶς μὲ τὰς ἄλλας πλευ-
ρας, ἐντεῦθεν, δὲν δύναται τις νὰ ἀποδέχη-
ται μέρος τι μόνον ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ
ἀπορρίπτῃ ἄλλα, καὶ νὰ εἶναι ευάρεστος εἰς
τὸν Θεόν! Ὁ Παῦλος ἐγνώριζε καλῶς ὅτι, εἶ-
ναι ἡ ἀλήθεια ἥτις ἀγιάζει εἰς τὸ ἔργον τοῦ
Θεοῦ, ὅθεν, ἐὰν μέρος τι τῆς ἀληθείας δὲν
ὑπάρχει εἰς τὴν πίστιν μας, καὶ εἶναι πλάνη,
δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν Θεὸν εὐα-
ρέστως. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ λέγει, "Μυῖα νεκρὰ
κάμνει ὅλον τὸ μῦρον τοῦ μυρεψοῦ νὰ βρωμῇ."

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τὸ πλέον ζωτικὸν ζήτημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κορίνθου ἦτο, πίστις εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς ἐπιστολῆς του, οὗτος μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅπως ματαίᾳ ὅλῃ ἡ χριστιανικὴ ἡμῶν ζωὴ θὰ ἦτο, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἀνάστασις νεκρῶν. Πάσχομεν καὶ ἀποθνήσκομεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ -βαπτιζόμενοι εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ- ἵνα ἔχωμεν τὴν εὐλογητὴν εὐκαιρίαν καὶ προνόμιον νὰ συμβασιλεύσωμεν μετ' Αὐτοῦ, διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ νεκροῦ κόσμου, ἐγείροντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου. Πλὴν ὅλον τοῦτο θὰ ἦτο μάταιον -ὁ Παῦλος ὑποδεικνύει- ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἀνάστασις νεκρῶν.

"Ἄς φάγωμεν καὶ ἄς πῖωμεν, διότι αὔριον ἀποθνήσκομεν," ἔγραψεν ὁ Παῦλος μὲ δραματικὴν προσέγγισιν εἰς τὴν σοβαρὰν αὐτὴν πλάνην, ἥτις εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου. "Διατὶ καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω μὰ τὴν εἰς ἐσᾶς καύχησίν μου," ἐτόνισεν ὁ Παῦλος. Ἐὰν ὁ θάνατος εἶναι τὸ τέλος τοῦ παντὸς, διατὶ τότε νὰ κινδυνεύωμεν νὰ θανατωθῶμεν; Διατὶ νὰ θυσιάζωμεν καιρὸν δύναμιν καὶ πᾶσαν ὕλην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάστασις νεκρῶν; ἔγραψεν ὁ Παῦλος, παραφράζοντες τὰς σκέψεις του.

"Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ χριστιανοῦ, ὅστις προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὸ φῶς αὐτοῦ νὰ λάμπῃ εἰς τὸν σκοτεινὸν τοῦτον κόσμον, φέρουν κούρασιν καὶ ταλαιπωρίαν, παραξήγησιν καὶ διωγμὸν, διότι "τὸ σκότος μισεῖ τὸ φῶς, ἐπειδὴ τὰ σκοτεινὰ ἔργα γίνονται φανερά," ΙΩΑΝΝ. γ: 20, 21.

διὰ τοῦ φωτός. ΕΦΕΣ. ε:11,13. "Ολαι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, ἀμφοτέρων εἰς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κόσμον, θὰ ἐκπληρωθῶσιν. Ἡ ἐκκλησία θὰ ἐγερθῇ εἰς οὐράνιον, πνευματικὴν, θείαν δόξαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὁ δὲ κόσμος θὰ ἐγερθῇ καὶ ἀποκατασταθῇ ἐπὶ τῆς γῆς ὡς τέλειον δημιούργημα, ὡς ἦτο ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ πρὶν ἁμαρτήσουν. Διότι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθεῖς, καὶ διότι ὑπάρχει ἀληθὴς αἰτία διὰ τὴν θυσίαν τοῦ καθιερωμένου χριστιανοῦ "ὁ κόπος ἡμῶν δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ." Καὶ διότι ὁ κόπος ἡμῶν δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ, διὰ τοῦτο πρέπει "νὰ περισσεύωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου."

Ο ΑΠΙΣΤΩΝ ΠΑΝΤΑ Θ' ΑΠΙΣΤΗ

Ὑποστηρίζων ὁ Παῦλος τὴν ἀνάστασιν, ἔφε-
 ρεν ὡς ἀπόδειξιν τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ
 πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θέσεώς του. Δὲν ἠδύνα-
 το νὰ ἔλεγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου
 ὅτι θὰ ἔφερε τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐ-
 τοὺς, καὶ τοὺς πείσει ὅτι Οὗτος ἀνέστη ἐκ νε-
 κρῶν. Διὰ τὸν ἀπιστοῦντα δὲν ὑπάρχει ἀπόλυ-
 τος ἀπόδειξις. "Οὐ μὲ πείσης κὰν μὲ πείσης"
 ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὸν τὰ πάντα ἀπιστοῦν-
 τα. Τὸ κάλλιστον τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ λεχθῇ,
 ὅτι, ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἶδον τὸν Ἰησοῦν
 μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του. Καὶ εἰς τοῦτο ὁ Παῦ-
 λος ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ μαρτυ-
 ρίαν ὅτι εἶδε τὸν Ἰησοῦν, καθὼς ὁμολογεῖ, "τε-
 λευταῖον δὲ πάντων ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ, ὡς εἰς
 ἔκτρωμα." Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. ιε:8.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ Ἅγιον Πνεῦ-
 μα κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ἐχάρησαν διὰ τὴν
 θαυμαστὴν αὐτὴν πείραν, ὡς ἐπὶ πλεον μαρτυρί-

αν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἀνα-
 ληφθεὶς εἰς οὐρανὸν ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχε-
 σιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ὅτι θὰ ἀπέστελεν τὸν
 Παράκλητον εἰς αὐτοὺς ΙΩΑΝΝ. ις:13,14,ΛΟΥΚ.
κδ:48,49. Πλὴν καὶ ἐδῶ ἀκόμη ἦτο ζῶσα πίστις
 ἣτις ἔκαμεν τὰ ἀόρατα εἰς "πεποίθησιν" καὶ
 οὕτω ἠδύνατο νὰ ἀνθίσταντο εἰς κάθε ψευδῇ
 διδασκαλίαν ἣτις προσεπάθει νὰ ἀφαιρέσῃ
 ἐξ αὐτῶν τὴν εὐλογητὴν ἐλπίδα τῆς πίστεως
 των εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ χάρι-
 τος αὐτῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἱκανοποιεῖ τὴν καρδίαν
 καὶ τὴν διάνοιαν τῶν ἀποστόλων, ἀναφορικῶς
 μὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ, ἱκανοποιεῖ καὶ
 ἡμᾶς σήμερον. Καὶ ἡμεῖς ὁμοίως πιστεύομεν
 ὅτι Οὗτος ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, οὐχὶ διότι εἴ-
 δομεν ἢ ἐψηλάφησαμεν Αὐτὸν, ἀλλὰ διότι πισ-
τεύομεν τὴν μαρτυρίαν τῶν θεοπνεύστων ἀπο-
στόλων. Καὶ οὗτοι ἐπίστευσαν καὶ ἔφερον τὴν
 μαρτυρίαν τῆς πίστεως των, διότι οὗτοι ἦσαν
 ἱκανοποιημένοι μὲ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν
 εἶχον κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν.

Καὶ εἶναι τὸ ἴδιον ἀκριβῶς σήμερον καὶ
 μὲ ἡμᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πίστιν ἡμῶν εἰς τὴν
 ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ τοῦ Χριστοῦ. Πιστεύομεν
 ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Πιστεύομεν ὅ-
 τι Οὗτος ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν -εἰς τὰς
 οὐρανίας αὐλὰς ἐκ τῶν ὁποίων κατήλθεν ὡς
 σπινθὴρ ζωῆς εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μαρίας-καὶ
 "ἐξέχεεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας
 κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν. Πιστεύομεν ὅτι Οὗτος
 -καθὼς ὑπεσχέθη- θὰ ἐπανέλθῃ, καὶ ἐπανήλθεν,
 καὶ εἶναι τῶρα παρὼν, διότι παντοῦ βλέπομεν
 ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αἱ Γραφαὶ λέγουν ὅτι θὰ συ-

νέβαινον ὅταν Οὗτος θὰ ἦτο παρὼν. Εἴμεθα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τῆς μαρτυρίας ταύτης, καὶ ἄνευ δισταγμοῦ ἀναφωνῶμεν "Ἴδου ὁ Νυμφίος."

EINAI ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ;

Καταλλήλως πιστεύομεν ὅτι τὸ Ἀντίλυτρον εἶναι τὸ μέγα θεμέλιον τοῦ θείου σχεδίου τῆς σωτηρίας. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης καλὸν νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπολυτρωθῇ καὶ κατόπιν ἀποκατασταθῇ εἰς συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον σχέδιον ἀπαιτεῖ ὅπως ὁ Λόγος ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς πρῶτον διὰ νὰ ἀποθάνῃ ὡς ΑΝΤΙΛΥΤΡΟΝ = ἀντίστοιχος ἀξία τοῦ Ἀδάμ, καὶ ὅλον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ κατόπιν νὰ ἐγκαθιδρύσῃ βασιλείαν διὰ τὰς εὐλογίας τῆς ἀποκαταστάσεως. Κατ' οὐσίαν εἶναι μία ἐπίσκεψις, ἐν ἔργον διαχωριζόμενον ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἵματος, κατὰ τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἐκλέγει τὰ μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, διὰ νὰ συμμετάσχουν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς βασιλείας.

Οἱ περισσότεροι τῶν προφητῶν προεῖπον τὰς ὑποσχέσεις ταύτας τοῦ Πατρὸς περὶ τῆς οὐρανίου ταύτης ἐπισκέψεως, τοῦ πρώτου τοῦτου δημιουργήματος, τοῦ μεγάλου τούτου ἀπεσταλμένου τοῦ οὐρανοῦ. Ὃταν Οὗτος ἦλθε κατὰ τὴν Πρώτην Αὐτοῦ Παρουσίαν, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, "Ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ἵσταται ἐκεῖνος τὸν ὅποιον σεῖς δὲν γνωρίζετε." ΙΩΑΝΝ. α:26. Ἀργότερον, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἤρχισε νὰ ἐκπλήττηται καὶ νὰ ἀπορῇ περὶ Αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε βεβαίωσιν παρὰ τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὁ Μεσίας αὐτῶν ἦλθεν, καὶ

μέχρι σήμερον ἀκόμη ἀρνοῦνται τοῦτο. Ἀλλὰ
δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι, πίστις εἰς τὴν ἀ-
νάπτυξιν τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, τόσον ζωτι-
κοῦ ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του, εἴ-
ναι οὐχὶ σπουδαῖον, ἀπλῶς δὲ νὰ δικαιολογῇ
τὴν ἀπιστίαν τινῶν; Βεβαίως οὐχί.

Πρέπει δὲ νὰ διακρατῶμεν ἐπίσης, ὅτι πίσ-
τις εἰς τὴν Παρουσίαν τοῦ Μεσίου κατὰ τὸν
καιρὸν ἐκεῖνον, ἐβασίζετο εἰς μαρτυρίας καὶ
ἀποδείξεις τῶν διαφορῶν "σημείων" ἅτινα ἡ-
κολούθουν τὴν διακονίαν τοῦ Διαδασκάλου.
Δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲν εἰς τὰς Γραφὰς πρὸς φυσι-
κὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Μεσίου, ἐκτὸς τῶν "ση-
μείων," δηλ. τῶν γεγονότων τὰ ὅποια συνέβαι-
νον κατὰ τὴν Παρουσίαν Του. Ἀληθές, Οὗτος
ἦτο ἐκεῖ ὡς ἄνθρωπος, τὸν ὅποιον ἐβλεπον
καὶ ἐψηλάφουν, ἀλλὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς θέ-
σεως ταύτης ὅτι ἦτο ὁ Μεσίας, ἦτο ἀδύνατον.
Μόνον τὰ σημεῖα ἐπιστοποιοῦν τοῦτο.

"Ὑποθέσατε κάποιον ἐρχόμενον εἰς τὸν Ἰ-
ησοῦν, ὅταν Οὗτος ἦτο ἐδῶ ἐν σαρκί, καὶ ἔ-
λεγεν εἰς Αὐτὸν,

"Μοῦ ἀρέσει ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον ὁμι-
λεῖτε, εἴσθε καλὸς καὶ συμπαθητικὸς, καὶ
γνωρίζω ὅτι, μέσω τῶν θαυμάτων σας κάμνε-
τε καλὸν εἰς τὸν λαόν. Μοῦ ἀρέσει ἡ φι-
λοσοφία τῆς ζωῆς σας ἐπίσης, ὅτι πρέπει
νὰ ἀγαπῶμεν καὶ τοὺς ἐχθροὺς, παρὰ νὰ μι-
σῶμεν αὐτοὺς.

Ἀλλὰ δὲν εἶμαι βέβαιος ὅτι εἴσθε
ὁ Μεσίας. Ἐπιθυμῶ νὰ πιστεύσω τοῦτο,
πλὴν, ἐὰν ἀπρτεῖτο ὅπως ἀποδείξω τοῦτο,

" δὲν θὰ ἡδυνάμην νὰ τὸ πράξω. Πάντως ὅ-
μως, ἐπιθυμῶ νὰ γείνω μαθητῆς σας."

Δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔ-
λεγεν εἰς τὸν τοιοῦτον, ὅτι δὲν κάμνει
οὐδεμίαν διαφορὰν ἐὰν πιστεύῃ ἢ οὐχί
ἐὰν ᾔτο ὁ Μεσίας ἢ ὄχι;!"

Δὲν ᾔτο ἀπλῶς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἰησοῦς ᾔτο
ὁ Μεσίας ὅπερ ᾔτο σπουδαῖον. Καίτοι τοῦτο
ᾔτο ἀληθῶς σπουδαῖον καὶ ζωτικὸν γεγονὸς,
καὶ θεμελειώδης ἀλήθεια. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅ-
τι ὁ Μεσίας ἔχει ἔλθει ἐννοεῖ ἀλλαγὴν οἰκο-
νομίας, ἀλλαγὴν Αἰῶνος εἰς τὸ θεῖον σχεδι-
ον, Αἰῶν ὅστις ἦλθεν εἰς τὸ τέλος του, καὶ
Νέος Αἰῶν ἡ οἰκονομία ἔκαμνε τὴν ἀρχὴν αὐ-
τῆς. Ἦτο ἀναγκαῖον νὰ γνωρίσῃ τις καὶ ἀπο-
δεχθῇ ἐπίσης τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ἵνα
γνωρίσῃ καὶ ἀποδεχθῇ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ θεοῦ
σχεδίου, καὶ οὕτω δυνηθῇ νὰ συνεργασθῇ μετὰ
τοῦ Κυρίου νοημόνως καὶ ἐκ καρδίας εἰς τὸ
ἔργον τοῦ νέου τούτου Αἰῶνος.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ

Καὶ τώρα, ἡ δευτέρα φάσις τῆς ἐπισκέψεως
τοῦ Μεσίου εἰς τὴν γῆν ἔγεινε γεγονὸς. Ἐπί-
σης τοῦτο προλέγει ἀλλαγὴν οἰκονομίας. Κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦτον, τοῦτο ἐννοεῖ ὄχι μόνον
ἀπλῶς τὸ τέλος τῆς παρουσίας ἁμαρτωλῆς οἰκο-
νομίας, ἀλλ' ἐπίσης τὸ τέλος ἐνδς "κ ο σ μ ο υ"
διότι οἱ "οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ" ὅπερ ἤρχισαν κα-
τὰ τὸν Κατακλυσμὸν, τώρα παρέρχονται, καὶ
"νέοι οὐρανοὶ καὶ νέα γῆ" ταχέως θὰ ἐγκαθι-
δρυθῇ. Ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι
τὸ σύνθημα, τὸ σημεῖον τῆς τοιαύτης ἀλλαγῆς.

Πόσον ἄσοφον θὰ ἦτο, ὅθεν, νὰ εἰπωμεν ὅτι, πιστὶς εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν Αὐτοῦ εἶναι οὐχὶ σπουδαῖον καὶ ζωτικὸν ζήτημα!

Ἡ Γραφὴ εἶναι τόσον σαφὴς καὶ ῥητὴ περὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας διδασκαλίαν, ὥστε συνδιάζει τὰ γεγονότα τῆς "ἐσχάτης ἡμέρας" τῶν γεγονότων τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος τῆς ἐπανόδου τοῦ Διδασκάλου. Παντοῦ βλέπομεν τὰ "σημεῖα" καθαρὰ. Εἶναι βεβαίως ὡς ἀλήθεια σήμερον ὡς ἦτο κατὰ τὴν Πρώτην Παρουσίαν, ὅτι ΕΚΕΙΝΟΣ Ὅστις εἶναι παρὼν καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὴν κατάρρευσιν καθὼς καὶ κατὰπτωσιν τῆς παρούσης πονηρᾶς κοινωνικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, εἶναι ἄγνωστος, καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται παρὰ τοῦ λαοῦ γενικῶς. Ἐπὶ πλεόν, εἶναι βεβαίως ὡς ἀληθὲς σήμερον καθὼς ἦτο εἰς τὴν Πρώτην Παρουσίαν, ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ λεγόμενοι κατ' ὄνομα χριστιανοὶ, ἐκτὸς ὀλίγων, ἀποτυγχάνουν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀληθῆ σημαντικότητά τῶν γεγονότων τῆς παγκοσμίου ταραχῆς τῶν ἡμερῶν μας. Ἀλλ' οἱ ἀδελφοί, ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου, δὲν "εἶναι ἐν σκότει, ὅπως ἡ ἡμέρα ἐκείνη καταλάβῃ αὐτοὺς.... ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί." Αΐ.
ΘΕΣΣ. ε:2,4.

" ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΙ "

Ἐὰν, λοιπὸν, "ὁ βεβαιότερος προφητικὸς λόγος" μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν "Παρουσίαν" τοῦ Χριστοῦ-εἰς τοὺς "ἀγρυπνοῦντας," ἃς χαίρωμεν εἰς τὸ εὐλογητὸν τοῦτο ὄραμα τῆς ἀληθείας, καὶ ἃς ἀγαλλώμεθα εἰς τὴν διανοιχθεῖσαν ταύτην εὐκαιρίαν. Ἄς μὴ ἐπηρεασθῶμεν μὲ τὰς

ἀντιρρήσεις τῶν νεωτεριστῶν, οἵτινες λέγουν -ἀναφορικῶς μὲ πᾶν ὃ,τι ἡ Γραφή λέγει- δὲν δύνασθαι νὰ ἀποδείξῃς τοῦτο." Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τινὰς ὅτι, "ὁ μισθὸς τῆς ἀμαρτίας εἶναι θάνατος," πλὴν τοῦτο δὲν εἶναι δικαιολογία εἰς ἡμᾶς νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ τούτου. Ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἄτινα δὲν συμφωνοῦν μὲ οὐδὲν ὅπερ πιστεύομεν, ἀλλ' ἐντούτοις πιστεύομεν, ὥστε ἅς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος στερεὰν, καὶ ἅς εἴμεθα ἀμετακίνητοι.

Σταθερότης εἰς τὴν ἀλήθειαν εἶναι ἀναγκαῖα ἐὰν θέλωμεν νὰ λάβωμεν μέγα μέτρον χάριος τῆς ἀληθείας, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἀληθῆ ἱκανοποίησιν ἐξ ἐκείνου ἐκ τοῦ ὁποίου ἐν μέρει πιστεύομεν. Σταθερότης εἰς τὴν ἀλήθειαν εἶναι ὁμοίως ἀναγκαῖα ἐὰν θέλωμεν νὰ ἡμεθα εὐπρόσδεκτοι ὑπηρέται τοῦ Κυρίου, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅταν Οὗτος ἀποκαλύπτει τὸ σχέδιόν Του, ἐννοεῖ ὅτι, ἐπιθυμεῖ Οὗτος νὰ γείνωμεν συνεργᾶται μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ σχεδίου τούτου. Καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐργασθῶμεν δι' Αὐτὸν εὐπροσδέκτως ἐὰν δὲν εἴμεθα βέβαιοι τὶ Αὐτὸς θέλει ἡμεῖς νὰ πράξωμεν, καὶ ἐὰν δὲν εἴμεθα βέβαιοι ποῦ ἰστάμεθα ἀναφορικῶς μὲ τὸ σχέδιον Αὐτοῦ;

Ἄλλ' ὅποια ἔμπνευσις καὶ ἐνθουσιασμὸς εἶναι, ἐμμένοντες εἰς τὴν γνῶσιν καὶ σταθερότητα τῆς πίστεως καὶ ἐλπίδος ἡμῶν, -ιδιαιτέρως τῆς πίστεως ἡμῶν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τῆς μεγάλης οἰκονομίας τῆς ἀληθείας τοῦ θείου σχεδίου! Ἰστάμεθα εἰς τὴν κρίσιν στροφὴν τοῦ νέου Αἰῶνος, καὶ εἰς τὸ κατώφλι-

ον τῆς Βασιλείας. Ἦδη ὁ Βασιλεὺς εἶναι παρὼν. Ἠλθεν ὡς Νυμφίος διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν Νύμφην Αὐτοῦ. Οὗτος διένειμε τὴν "τροφὴν ἐν καιρῷ" εἰς τὸν οἶκον τῆς πίστεως - διὰ τοῦ Πιστοῦ καὶ Φρονίμου Αὐτοῦ Δούλου - καὶ μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἀφθόνου αὐτῆς πνευματικῆς τροφῆς, ἃς σταθῶμεν ἀμετακίνητοι, κρατοῦντες τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθημεν. Μένοντες σταθερῶς δὲ εἰς τὰς διδασκαλίας ταύτας, ἃς βαδίζομεν ἐμπρὸς μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, περισσεύοντες ἐν ταύτῃ μετὰ εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας.

Εἶναι θαυμαστὸς καιρὸς εἰς τὸν ὅποιον ζῶμεν! Εἰς κάθε στροφὴν τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς βλέπομεν δρᾶμα ἐνώπιόν μας, καὶ εὐρίσκομεν νέαν καὶ ἀδιαφιλονίκητον μαρτυρίαν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι παρὼν. Διότι ὁ Κύριος μᾶς ἐτίμησε μὲ τὴν ἀλήθειαν, εἵμεθα οὐχὶ εἰς τὸ σκότος. Εἰς ἡμᾶς ὁ Διδάσκαλος ἦλθεν οὐχὶ ὡς κλέπτης ἐν νυκτι, ἀλλ' ὡς ὁ Νέος Βασιλεὺς τῆς γῆς, καὶ βλέπομεν τὴν μαρτυρίαν καὶ τὰ σημεῖα τῆς Παρουσίας Του εἰς τὴν "θρυμμάτισιν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῆς γῆς" καθὼς ἐπίσης βλέπομεν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γεγονότα, ἅτινα φέρουν εἰς ἀπορίαν καὶ ἀδι-
έξοδον τοὺς συγκεχυμένους λαοὺς τῆς γῆς.

Γνωρίζοντες τὴν ἀληθῆ σημαντικότητα τοῦ καιροῦ εἰς τὸν ὅποιον ζῶμεν, καὶ τὸ μέγα προνόμιον ὅπερ παρεσχέθη εἰς ἡμᾶς μέσῳ τῆς γνώσεως τῆς ἀληθείας ταύτης, οὐδὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως μᾶς ἐλκύσῃ μακρὰν τῆς σταθερότητος, οὐδὲ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ "περισσεύωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου."

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος, ὁ Ἀπόστ. Πέτρος, γράφων περὶ τῆς "διαλύσεως τῶν στοιχείων τῆς γῆς" ἔνεκεν τῆς Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, εἶπεν, "Ἐπειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, ὅποιοι πρέπει νὰ ᾔσθε σεῖς εἰς πολίτευμα ἅγιον καὶ εὐσέβειαν;" Β΄ ΠΕΤΡ. γ:11. Ἡ προειδοποίησις αὕτη εἶναι πλέον ἐπίκαιρος σήμερον, διότι σήμερον δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τὴν "διάλυσιν τῶν στοιχείων τῆς γῆς," καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται ἐν ἀπορίᾳ περὶ τοῦ τι μέλλει γενέσθαι. Ἰδε τὴν προφητείαν τοῦ Ἰησοῦ περὶ τούτου εἰς ΛΟΥΚ. κα: 25,26.

Πρέπει νὰ εἴμεθα ἄγρυπνοι καὶ ἐν ταυτῷ ταχεῖς εἰς τὸ νὰ διακρίνωμεν κάθε προσπάθειαν κοσμικῆς φιλοσοφίας νὰ μᾶς ἀποστερήσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ εἴμεθα "στερεοὶ καὶ ἀμετακίνητοι" εἰς τὴν ἀλήθειαν. Μία ἐκ τῶν μαρτυριῶν τοῦ καιροῦ εἰς τὸν ὅποιον ζῶμεν εἶναι ἡ αὐξησὶς ἀγάπης πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀνάπαυσιν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐκλήθημεν διὰ νὰ εἴμεθα ἐκζητηταὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ τῆς φιλαυτίας καὶ φιληδονίας.

Ὑπάρχει μεγάλη καὶ διαδεδομένη ἔλλειψις σταθερότητος καὶ αξιοπιστίας ἐν τῷ κόσμῳ σήμερον, ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ γίνωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀμετακίνητοι. Μὲ ὅλην δὲ τὴν πανοπλίαν, οὐχὶ μόνον νὰ εἴμεθα "στερεοὶ καὶ ἀμετακίνητοι," ἀλλὰ καὶ νὰ "περισσεύωμεν κατὰ πάντα εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, γνωρίζοντες ὅτι ὁ κόπος ἡμῶν δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ." ΑΜΗΝ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

" Οὕτως ἄς μᾶς θεωρῇ πᾶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρετάς Χριστοῦ, καλοῖκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον ζητεῖται μεταξὺ τῶν οἰκονόμων νὰ ἐμβεθῇ ἕκαστος πιστὸς." Α΄ ΚΟΡ. δ:1,2.

---οοο---

ΛΑ ΟΣΑ κατέχομεν ὡς ὑπηρετῶν τοῦ Θεοῦ, εἶναι δῶρα ἐξ Αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑλικῶν εὐλογιῶν τῆς ζωῆς, καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιῶμεν τὰ δῶρα ταῦτα ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας ὅπερ ἐκάμομεν κατὰ τὴν ἀφιέρωσιν μας, ἵνα ἀκολουθήσωμεν εἰς τὰς βήματα τοῦ Ἰησοῦ. Τὰ "μυστήρια τοῦ Θεοῦ" τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἰς τὸ ἐδάφιδόν μας, περιλαμβάνουν κατὰ ἓνα γενικὸν τρόπον ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους ἀπόψεις τοῦ θείου σχεδίου τῶν Αἰώνων. Ἐγείναμεν οἰκονόμοι τούτων, καὶ εἴμεθα διὰ νὰ φυλάττωμεν τὴν πίστιν καὶ προάγωμεν αὐτὴν μὲ ὅλα τὰ προσόντα ἅτινα κατέχομεν.

Α Π Ι Σ Τ Ι Α

Μία τῶν Γραφικῶν ἐξεικονίσεων ἀπίστου ἐπιστάσις προμηθεύεται ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ, ἐν

τῇ παραβολῇ τοῦ Ἀδίκου Οἰκονόμου. Ἀναφέρο-
μεν τὰ πρῶτα ὁκτὼ ἐδάφια τῆς παραβολῆς ταύ-
της:

"Ἦτο ἄνθρωπος τις πλούσιος, ὅστις εἶ-
χεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος κατηγορήθη
πρὸς αὐτὸν ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχον-
τα αὐτοῦ. Καὶ κράξας αὐτὸν, εἶπε πρὸς
αὐτὸν: Δὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκono-
μίας σου, διότι δὲν θέλεις δυνηθῇ πλέ-
ον νὰ ᾔσῃ οἰκονόμος. Εἶπε δὲ καθ' ἑαυ-
τὸν ὁ οἰκονόμος, Τὴν νὰ κάμω ἐπειδὴ ὁ
κύριός μου ἀφαιρεῖ τὴν οἰκονομίαν; Νὰ
σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπο-
μαι, ἐνόησα τί πρέπει νὰ κάμω, διὰ νὰ
μὲ δεχθῶσιν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ὅταν
ἀποβληθῶ τῆς οἰκονομίας. Καὶ προσκαλέ-
σας ἓνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν πρῶτον, Πό-
σον χρεωστεῖς εἰς τὸν Κύριόν μου; Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἑκατὸν μέτρα ἐλαίου, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν, Λάβε τὸ ἔγγραφόν σου καὶ
καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα." Ε-
πειτα εἶπε πρὸς τὸν ἄλλον, Σὺ δὲ πόσον
χρεωστεῖς; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν μέτρα
σίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Λάβε τὸ
ἔγγραφόν σου, καὶ καθίσας γράψον ὀγδο-
ήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τοῦ ἀδί-
κου οἰκονόμου, ὅτι φρονίμως ἔπραξε. Δι-
ότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι
φρονιμώτεροι εἰς τὴν ἑαυτῶν γενεάν, πα-
ρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός." ΛΟΥΚ. ις:1-8.

Ἐπάρχει ἐνταῦθα ἓν ἀπαραίτητον σημεῖον
εἰς αὐτὰ τὰ ἐδάφια τῆς παραβολῆς, ἅτινα
πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ μελέτην, ἵνα κατα-
νοήσωμεν τί ὁ Ἰησοῦς ἐξεικονίζει. Ὅταν ὁ

ἄδικος αὐτὸς οἰκονόμος ἡλάττωσεν ἀρκούντως τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ Κυρίου του παρὰ τῶν πιστωτῶν του, ἵνα κάμη φίλους μεταξὺ αὐτῶν, μᾶς λέγεται εἰς τὸ 8ον ἐδ. ὅτι "ὁ κύριος ἐπήνεσε τὸν ἄδικον οἰκονόμον, διότι οὗτος ἔπραξε φρονίμως." Πολλοὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμωσαν τὴν λέξιν "κύριος" εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑπέθεσαν ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐπήνεσε τὸν ἄδικον οἰκονόμον. Ἐν τούτοις, δὲν εἶναι ἡ σκέψις αὕτη. Ἡ λέξις "κύριος" ἐνταῦθα ἀρχίζει οὐχὶ μὲ κεφαλαῖον γράμμα, ἀλλὰ μικρὸν -κ- καὶ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον ἀναφέρεται εἶναι πράγματι ὁ κύριος τοῦ ἀδίκου οἰκονόμου, καὶ οὐχὶ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ κύριος τοῦ "ἀδίκου τούτου δούλου" ἀπλῶς ἐγνώρισε τὴν ὀξύνοϊαν τοῦ οἰκονόμου ὅπως κάμη φίλους μετὰ τὴν ἀπόλυσιν του ἐκ τῆς ἐπιστάσεως. Ἐπὶ πλέον, ἐπειδὴ οἱ μόνοι μετὰ τῶν ὁποίων οὗτος προσεπάθησε νὰ κάμη φίλους ἀναφέρονται ὡς ὀφειλέται, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι οὗτοι ὤφειλον εἰς τὸν κύριον τοῦ Οἰκονόμου διὰ κάποιον καιρὸν. Τὰ χρέη ταῦτα προφανῶς δὲν ἦσαν σύγχρονα, ἀλλὰ ἀπλήρωτα χρέη, καὶ ὁ Οἰκονόμος ἐνδιαφερόμενος περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμφερόντων, εἶχεν εἰσπράξει σεβαστὸν τι ποσὸν, ὅπερ εἰσῆχθη εἰς τὸ χρηματοκυβώτιον τοῦ κυρίου του. Ὁ κύριος φυσικὰ θὰ εἶχεν εὐαρεστηθῇ -εὐαρεστηθῇ ὥστε ἂν καὶ οὗτος ἐσκόπευε νὰ ἀπολύσῃ τὸν Οἰκονόμον τοῦτον, οὗτος ἐπήνεσεν αὐτὸν διότι ἔκαμε σοφὴν πράξιν, καὶ διὰ τὸν κύριόν του καὶ διὰ τὸ μέλλον του.

Σχετικῶς μὲ τὸν ἄδικον Οἰκονόμον, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπήνεσεν αὐτὸν διὰ τὴν

ὁξύνειαν του, ὁ Ἰησοῦς παρετήρησεν ὅτι,
 "οἱ υἱοὶ τοῦ παρόντος αἰῶνος εἶναι φρονιμό-
 τεροι εἰς τὴν ἑαυτῶν γενεάν, παρὰ τοὺς υἱ-
 οὺς τοῦ φωτός." ἐδ. 8. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖ-
 νον, οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ Ἰσραὴλ-οἱ
 Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι- ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ
 φωτός. Οὗτοι ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ
 Μωϋσέως. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἤκουον τὸν Ἰησοῦν,
 παρουσιάζοντα τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ
 προφανῶς ἀνεγνώριζον τὸν σκοπὸν τῆς παραβο-
 λῆς ταύτης, καὶ ἐχλεύαζον αὐτὸν. ἐδ. 14. Εἴ-
 ναι καλῶς γνωστὸν ἐκ τῶν Γραφῶν ὅτι οἱ Γραμ-
 ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καθ' οἷονδὴποτε τρό-
 πον δὲν ἀφήρουν τὸν ζυγὸν τοῦ λαοῦ τὸν ὅποι-
 ον ἐκυβέρνην. Ἀντὶ τούτου, οὗτοι συχνάκις
 ἠῤῥαξαν τοὺς ζυγὸς των, καὶ τοῦτο προφανῶς
 εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ ὁ Ἰησοῦς ἀναφέρεται ὡς
 πρὸς τὴν σοφίαν τοῦ ἄδικου οἰκονόμου,
 συμπαραβαλομένης πρὸς τὴν ἄσοφον πορείαν τῶν
 Γραμματέων καὶ Φαρισαίων.

ΑΠΟΛΕΣΘΕΝΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

Οὗτοι ὁμολογοῦν ὅτι ἦσαν οἰκονόμοι τοῦ
 Θεοῦ, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὴν μέλλουσαν
 οἰκονομίαν τοῦ καιροῦ ἐκείνου-τῆς βασιλείας-
 οὗτοι θὰ χάσουν τὴν τιμητικὴν θέσιν αὐτῶν.
 Οὗτοι πιθανῶς δὲν ἐγνώρισαν τοῦτο, ἐντούτοις
 οὗτοι δὲν ἔπραττον οὐδὲν ὅπως κάμουν φίλους
 μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅταν ὁ Νόμος καὶ οἱ προφη-
 ται θὰ παύσουν κατὰ μέρος καὶ οὗτοι θὰ εὕρε-
 θῶσιν μόνοι των.

Εἰς τὰ ἐδάφια 9-13 τῆς παραβολῆς, ἀναγι-
 νώσκομεν, "Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, κάμετε εἰς ἑ-
 αυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ Μαρωνᾶ τῆς ἀδικίας, διὰ

νὰ σᾶς δεχθῶσιν· εἰς τὰς αἰωνίους σκηνας, ὅ-
ταν ἐκλείψητε. Ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς, καὶ
ἐν τῷ πολλῷ πιστὸς εἶναι, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐλα-
χίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν τῷ πολλῷ ἄδικος εἶναι.
Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον μαμωνᾶ δὲν ἐφά-
νητε πιστοί, τὸν ἀληθινὸν πλουτὸν τὶς θέλει
σᾶς ἐμπιστευθῆ; Καὶ ἐὰν εἰς τὸ ξένον δὲν ἐ-
φάνητε πιστοί, τὶς θέλει σᾶς δώσει τὸ ἰδι-
κὸν σας; Οὐδεὶς δοῦλος δύναται νὰ δουλεύῃ
δύο κυρίους, διότι ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσῃ,
καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσῃ, ἢ εἰς τὸν ἓνα
θέλει προσκολληθῆ καὶ τὸν ἄλλον θέλει κατα-
φρονήσῃ. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ
μαμωνᾶ."

Ὅταν ὁ ἄρχων νεανίας ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν
τὶ πρέπει νὰ πράξῃ ἵνα ἀποκτήσῃ αἰώνιον ζω-
ήν, ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἔπρεπεν
οὗτος νὰ κάμῃ φίλους μὲ τὰ χρήματά του, ὥσ-
τε, ὅταν οὗτος εὕρεθῇ εἰς ἀνάγκην οὗτοι ἢ
θελὸν φροντίσει περὶ αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε
πρὸς αὐτὸν, "Ὑπαγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντά
σου, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυ-
ρὸν ἐν οὐρανοῖς." MATΘ. 19:21.

Ἐνταῦθα ὁ Ἰησοῦς κάμνει ἀπλοῦν ὅτι, ἐὰν
οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀκολουθήσουν τὴν προεῖαν τοῦ
ἀδίκου οἰκονόμου τῆς παραβολῆς, οὗτοι ἠθέλουν
γείνει ἀπιστοὶ καὶ ἄδικοι οἰκονόμοι. Οἱ φί-
λοι τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ κάμωμεν τώρα εἰς
τὴν κατάστασιν ὅπου ὁ κόσμος εὐρίσκεται, εἶ-
ναι ὁ Οὐράνιος Πατὴρ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς. Πῶς δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἢ γίνωμεν φί-
λοι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ; Καταθέ-
τοντες τὰ ὑπάρχοντά μας καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν
μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ
λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅταν τελειώσωμεν τὴν στα-

διοδρομίαν ἡμῶν, ὡς καθιερωμένος λαὸς τοῦ Κυρίου, τότε θὰ μᾶς δεχθῶσιν καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, τὰς ὁποίας ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ἔχουν ἐτοιμάσει διὰ τοὺς πιστοὺς ἀκολουθούς Αὐτοῦ. Τὸ αἰώνιον συμφέρον εἶναι τὸ σημεῖον τῆς παραβολῆς, καὶ ἡ φρόνιμος ἐξάσκησις τῶν παρόντων γίνεται προμήθεια τοῦ μέλλοντος, τοῦ αἰωνίου συμφέροντος.

Τὰ ἐδάφια 14, καὶ 15, ἀναγινώσκουν,

"Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὄντες, καὶ περιεγέλων αὐτὸν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σείξετε θεοὺς καὶ ἰδόντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεὸς ὅμως γνωρίζει τὴν καρδίαν σας, διότι ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ὑψηλὸν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, βδέλυγμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ."

Συνάγομεν ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς παραβολῆς τοῦ ἀδίκου οἰκονόμου ἐπηρεάσθη περισσότερο ἢ ὀλιγότερον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζε περὶ τῆς παρουσίας τῶν Φαρισαίων, οἵτινες ἤκουον τοὺς λόγους Του. Καὶ ἐνταῦθα Οὗτος ὑποδεικνύει ὅτι, ὡς ὁ ἀδίκος οἰκονόμος, οὗτοι προσεπάθουν νὰ δικαιολογήσουν ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

ΦΙΛΟΥΣ ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΜΩΝΑ ΤΗΣ ΑΔΙΚΙΑΣ

Οἱ "φίλοι" δὲν εἶναι ὁ κόσμος, διότι ὁ κόσμος οὐδὲν δύναται νὰ κάμῃ ὅταν ἐκλειψώμεν, ὅταν τελειώσωμεν τὴν σταδιοδρομίαν μας. Ἀλλὰ, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ μᾶς

δεχθῶσιν" εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς" εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ ὁ Πατήρ. Αὐτοὺς πρέπει νὰ κάμωμεν φίλους, νὰ εὐαρεστήσωμεν διὰ νὰ μᾶς δεχθῶσιν ὅταν τελειώσωμεν τὴν σταδιοδρομίαν μας. Ἡ ὅλη παραβολὴ δεικνύει τὴν σοφίαν τοῦ ἁδίκου οἰκονόμου διὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ.

"Ἄλλοτε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς Του ὅπως "γείνουν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἄγνοι ὡς αἱ περιστέραί." MATΘ. ι: 16. Τὸ μάθημα εἶναι "ἡ σοφία" ἡ φρόνησις, ἡ ἀθόρυβος πορεία, καὶ οὐχὶ ἄλλη τις πορεία καὶ ιδιότης τοῦ ὄφεως.

Τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ ἁδίκου οἰκονόμου. Τὸ μάθημα εἶναι ἡ σοφὴ πορεία τοῦ οἰκονόμου διὰ τὸ μέλλον του, καὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὰς προσπάθειάς του διὰ νὰ κάμῃ τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν του βεβαίαν διὰ τὸ αἰώνιον αὐτοῦ συμφέρον. Εἰς τὸν ἁδικὸν τοῦτον κόσμον εἰς τὸν ὅποιον εὐρισκόμεθα, δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν φίλους, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Ἀντρωτὴν ἡμῶν, μεταχειριζόμενοι σοφῶς, φρονίμως πᾶν μέσον διὰ τὸ αἰώνιον ἡμῶν συμφέρον.

Η ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Ὡς πρέσβεις τοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἔχει παραδοθῇ ἡ διακονία τῆς συνδιαλλαγῆς, ἀλλ' ὁ Κύριος ἀναμένει ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἐπιστάσιν ταύτην δι' ἐνὸς τρόπου ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸ θέλημά Του. Εἰς Β΄ ΚΟΡ. 5: 3-12, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δίδει μίαν σκιαγραφίαν μερικῶν λεπτομερειῶν αἵτινες ἐμπεριέχονται εἰς μίαν πιστὴν ἐπιστάσιν. Ἀρχίζοντες μὲ

τὸ ζὸν ἐδάφιον, ἀναγινώσκομεν:

"Μὴ δίδοντες μηδὲν πρόσκομμα κατ' οὐδὲν, διὰ νὰ μὴ προσαφθῇ μῶμος εἰς τὴν διακονίαν, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς ὑπηρέτας Θεοῦ." 3,4.

κατόπιν προχωρῶν προσθέτει,

"Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν ῥαβδισμοῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νυστερίαις." ἐδ. 4,5.

καὶ συνεχίζων λέγει,

"Ἐν καθαρότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι Ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ, ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι ὅμως ἀληθεῖς, ὡς ἀγγοούμενοι, ἀλλὰ καλῶς γνωριζόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι ἀλλὰ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι, πάντοτε ὅμως χαίροντες, ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς ὅμως πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ τὰ πάντα κατέχοντες.

Τὸ στόμα ἡμῶν ἡνοίχθη πρὸς ἑσᾶς Κορίνθιοι, ἡ καρδίᾳ ἡμῶν ἐπλατύνθη. Δὲν ἔχετε στενοχωρίαν ἐν ἡμῖν, ἀλλ' ἔχετε στενοχωρίαν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.

" Τὴν αὐτὴν λοιπὸν ἀντιμισθίαν ἀποδίδοντες, -ὥς πρὸς τέκνα λαλῶ- πλατύνθητε καὶ σεῖς." Β΄ ΚΟΡ. ς:6-13.

Πιστότης εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχομεν ὡς οἰκονόμοι Θεοῦ θὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ ἑνα ἑκαστον καθιερωμένον τοῦ Κυρίου. Τὸ ἄδικον εἶναι πάντοτε ἄδικον. Ὁ ἔπαινος δὲν εἶναι εἰς τὸν ἄδικον οἰκονόμον διὰ τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ, διὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ, τὸ μέλλον αὐτοῦ. Εὐρισκόμενοι, ὅθεν, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῆς ἀδικίας, ἅς κάμωμεν φίλους, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸν Κύριον καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, καὶ τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἀποδεικνύοντες τὴν πιστότητα ἡμῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια κατέχομεν, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν αἰωνιότητα, τὰς αἰωνίους μονὰς, μεθ' ὧν τῶν ἀγίων, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

---οοο---

"Ἐὰν ἐπιθυμῇς νὰ γνωρίσῃς τὴν ὁδὸν ποῦ βαδίζεις, τὶ θὰ συναντήσῃς ἐμπρὸς σου,
Ρώτησε ἐκείνους ποῦ πέρασαν τὴν ὁδὸν αὐτὴν." ΕΒΡΑΙΟΥΣ ιβ:1-4.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΖΩΝΤΕΣ ΥΠΟ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΝΟΜΟΥ

" Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας, δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω." ΜΑΤΘ. ε:17, 38-48.

ΠΡΩΤΗ ΕΛΕΥΣΙΣ τοῦ Χριστοῦ ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἀλλαγῆς οἰκονομιῶν. Ἡ παλαιὰ οἰκονομία ἦτο ὁ Ἰουδαϊκὸς Αἶων. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἦτο μὲ τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ὅταν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Μωϋσέως, ἐγκαινίασε τὴν Διαθήκην τοῦ Νόμου εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ.

Οἱ ὅροι τῆς Διαθήκης τοῦ Νόμου ἐπροτίθεντο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἵνα γείνουν τὸ μέτρον τῆς ἱκανότητος ἐνὸς τελείου ἀνθρώπου. Τῷ ὄντι, ἡ ὑπόσχεσις ἦτο ὅτι ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἡδύνατο νὰ τηρήσῃ αὐτοὺς, ἡδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ αἰώνιον ζωὴν. Εἰς ΛΕΥΙΤ. ιη:5, ἀναγινώσκομεν, "Θέλετε λοιπὸν φυλάττει τὰ προστάγματα μου, καὶ τὰς κρίσεις μου, τὰ ὅποια κάμνων ἄνθρωπος, θέλει ζῆσει δι' αὐτῶν." Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος."

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶχον κληρονομίαι τὴν Ἀδαμιαίαν ἀδυναμίαν, ἀτέλειαν, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ τὸν τέλειον Νόμον τοῦ Θεοῦ, διότι ὅστις φυλάξῃ ὅλον τὸν Νόμον καὶ πταίῃ εἰς ἓν, ἔγεινεν ἐνοχος πάντων. ΙΑΚ.β:10. Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος πρὸς ΡΩΜ.ζ:10,11, βεβαιοῖ, " καὶ ἡ ἐντολὴ ἣτις ἐδόθη πρὸς ζωὴν, αὕτη εὐρέθη ἐν ἑμοὶ πρὸς θάνατον. Διότι ἡ ἁμαρτία λαβοῦσα ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἐξηπάτησε, καὶ δι' αὐτῆς μὲ ἐθανάτωσεν." Ἐν τῇ συνεχῇ ἐκφράσει τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὁ Ἀπόστολος ἐπεκτείνεται, βεβαιῶν ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ πόσον σκληρὰ προσεπάθησεν ἵνα ἱκανωθῇ νὰ ζήσῃ ὑπεράνω τῶν ἀδυναμιῶν τῆς σαρκὸς του, ἐντούτοις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο. Εἰς τὰ ἐδάφια 24,25, οὗτος καταλήγων λέγει,

" Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγὼ, τίς θέλει μὲ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα λοιπὸν, αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν σὰρκα δὲ εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας."

Εἰς ΡΩΜ. η:1-4, συνεχίζων λέγει,

" Δὲν εἶναι τώρα λοιπὸν οὐδεμία κατὰ-κρίσις εἰς τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.... Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Ἐπειδὴ τὸ ἀδύνατον εἰς τὸν νόμον, καθ' ὅτι ἦτο ἀνίσχυρος διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς πέμψας τὸν ἑαυτοῦ Υἱ-

"ὄν μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα."

Ὅθεν, δὲν εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὸν χριστιανὸν νὰ τηρῇ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλὰ νὰ τηρῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, δηλ. ὁ χριστιανὸς πρέπει οὕτω νὰ ἀγαπᾷ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τὰς ὑψηλὰς, τὰς ἀνωτέρας, τὰς πνευματικὰς, καὶ τοῦτο οὐχὶ διὰ τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ διὰ τῆς καρδίας. Καὶ ὁ Θεὸς βλέπει τὴν πρόθεσιν τῆς καρδίας, καὶ λογίζει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦντας, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

Τοῦτο βεβαίως ἦτο νέα ἰδέα διὰ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ οὕτω, εἰς τὸ MATΘ. εὐν Κεφ. ὁ Ἰησοῦς δίδει διάφορα παραδείγματα ἵνα ἐξαικονίσῃ τι Οὗτος ἐννοεῖ "τηροῦντες τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου." Κατὰ πρῶτον, τοῦτο δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ ὁποιαδήποτε ὀλιγωτέρα εὐθύνη διὰ δικαιοσύνην, διότι Οὗτος ἐκθέτει εἰς MATΘ.ε:20, "Ἐπειδὴ σὰς λέγω, ὅτι, ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας πλείοντερον τῆς τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν."

Εἰς τὰ ἐδάφια 21,22, τοῦ ἰδίου Κεφαλαίου τοῦ Ματθαίου, ἀναγινώσκομεν "Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, "Μὴ φονεύσῃς " ὅστις δὲ φονεύσῃ θέλει εἰσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν. Ἐγὼ ὅμως σὰς λέγω, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος ἀναιτίως κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, θέλει εἰσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν."

Εἰς τὰ ἐδάφια 43-46, ὁ Κύριος συνοψίζων τὴν ὁμιλίαν Του, τοῦ ὑψηλοτέρου νόμου τοῦ πνεύματος λέγει,

"Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου καὶ μίσει τὸν ἐχθρὸν σου, Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς καταρῶνται, εὐεργετεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες σᾶς βλάπτουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι, διὰ τὴν νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι αὐτὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Διότι ἐὰν ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας σας, ποῖον μισθὸν ἔχετε; καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσι τὸ αὐτὸ; καὶ ἐὰν ἀσπασθῇτε τοὺς ἀδελφοὺς σας μόνον, τί περισσότερον κάμνετε; καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσιν οὕτως; ἔστε λοιπὸν σεῖς τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἶναι τέλειος."

---οοο---

ΤΟ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑ

"Ἀλλὰ ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῇ." MATΘ.ς:33, 19-21, 24-33.

ΠΟ ΤΗΣ ΠΤΩΣΕΩΣ ἐν τῷ Παραδείσῳ
 τῆς Ἑδέμ, ὁ ἄνθρωπος ἐνεποτίσθη
 μὲ τὴν σκέψιν τῆς αὐτοσυντηρήσε-
 ως. Κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς ἐκείνους χρόνους,
 πρακτικῶς ὅλαι αὐτοῦ αἱ σκέψεις καὶ πράξεις
 προσανατολίζοντο εἰς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.
 Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Ρωμαίους ιβ:2,
 λέγει, " Καὶ μὴ συμμορφώνεσθε μὲ τὸν αἰῶνα
 τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφώνεσθε διὰ τῆς ἀνακαι-
 νίσεως τοῦ νοῦ σας, ὥστε νὰ δοκιμάζητε τι
 εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, καὶ εὐ-
 άρεστον καὶ τέλειον," οὗτος εἶχεν ὑπ' ὅψιν
 τὸ μέγα ἔργον τῶν ἀκολούθων τοῦ Χριστοῦ, ἔρ-
 γον ὅπερ ἦτο ἀνιδιοτελεῖς ἔργον, θέλησιν ἥ-
 τις ἔχει τελείως ὑποτάξει ἑαυτὴν εἰς τὸ θέ-
 λημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ὑπόσχεται ὅτι ἐὰν
 τοῦτο κατορθωθῇ, τὸ βραβεῖον τοῦ σπείροντος
 εἰς τὸ πνεῦμα θὰ ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τοῦ
 βραβεῖου τοῦ σπείροντος εἰς τὴν σάρκα, ὅπερ
 εἶναι θάνατος.

Εἰς ΜΑΡΚ. ι:17, εἶναι μία ἔκθεσις τῆς
 πείρας τοῦ Κυρίου μὲ νέον τινὰ πλούσιον.
 Μετὰ τὴν συζήτησιν -ὅσον ἀφορᾷ τὸν νόμον
 καὶ τῆς ὑπακοῆς του εἰς αὐτὸν- ὁ Ἰησοῦς ἐ-
 ξήγησεν τι ἦτο ἐπιπροσθέτως ἀπαραίτητον διὰ
 τὴν ἀπόκτησιν αἰωνίου ζωῆς, λέγων, " Ὑπαγε,
 πώλησον ὅσα ἔχεις καὶ δὸς εἰς τοὺς πτωχοὺς,
 καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ
 ἐλθὲ ἀκολούθει μοι." ἐδ. 21.

Ἐνταῦθα ὁ Ἰησοῦς κατέθεσε τὴν ἀρχὴν μι-
 ᾶς τελείας καὶ ἀνεπιφυλάκτου ἀφιερώσεως. Ἐνε-
 κεν τῶν περιστάσεων, ὁ Ἰησοῦς ἔκρινε σοφὸν
 νὰ ἐρωτήσῃ τὸν νεανίαν ὅπως διαθέσῃ πράγματι

τὴν ἐπίγειον ἰδιοκτησίαν του καὶ τελείως ἐγκαταλείψῃ τὸν παρόντα τύπον τῆς ζωῆς του καὶ τρόπον τοῦ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἀκολουθῶν εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ. Εἰς τὸν νεανίαν- τοῦ ἐλέχθη- ὅτι ἔπρεπε νὰ καταθέσῃ τὴν ζωὴν του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου, τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ κἀμὴ τοῦτο ἐλευθέρως, ἐθελοντικῶς, μετὰ χαρᾶς.

Αὐτὸ εἶναι ἐν τῇ οὐσίᾳ ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας εἰς τὰ βήματα Του διαρκοῦντος τοῦ Εὐαγγελικοῦ τούτου Αἰῶνος, ἐξαίρουμένης τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ἀναγκαιῶν τῆς ζωῆς. Ἐντούτοις, εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἡ δι-ἀθεσις τῆς καρδίας καὶ διανοίας τοῦ χριστιανοῦ γείνη τοιαύτη ὥστε τὴν πρώτην θέσιν νὰ τὴν κατέχῃ ὁ Κύριος καὶ τὸ ἔργον Αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσχολίασεν ἐπὶ τῆς δυσκολίας τῆς ἐπιτυχίας μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως καρδίας καὶ διανοίας, καθὼς ἀναγινώσκομεν,

" Καὶ ἐπιβλέψας ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες -τὸ θάρος αὐτῶν- εἰς τὰ χρήματα. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τέκνα, πόσον δύσκολον εἶναι νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ~~οἱ ἔχοντες τὸ θάρος αὐτῶν~~ εἰς τὰ χρήματα. Εὐκολώτερον εἶναι κἀμηλὸς νὰ περάσῃ διὰ τρύπης τῆς βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ." ΜΑΡΚ. ι:23-25.

Οἱ μαθηταὶ ἐξέφρασαν ἑκπληξιν, διότι εἰς μίαν φυσικὴν διάνοιαν -τοῦτο ἦτο πρὶν τῆς Πεντηκοστῆς- οἱ ὅροι τῆς ἀφιερώσεως καὶ μαθητείας ἦσαν τραχεῖς καὶ σχεδὸν ἀκατόρθωτοι. Οὗτοι ὅθεν ἠρώτησαν, "Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχὶ παρὰ τῷ Θεῷ, διότι τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ." ΜΑΡΚ. ι:26,27.

Οὕτω, ὁ καθιερωμένος χριστιανὸς ἱκανοῦται ἵνα φέρῃ εἰς πέρας τοὺς ὅρους τῆς μαθητείας, ὅχι διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεως καὶ ἀποφάσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἐνεργούσης ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ διανοίᾳ αὐτοῦ, μέσω τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ τότε, ὁ Πέτρος ὅστις μὲ ἄλλους ἐκ τῶν μαθητῶν εἶχεν ἀφίσει ἐργασίας, κτήματα καὶ οἰκίαν ἵνα ἀκολουθήσῃ τὸν Κύριον, ἠρώτησεν, τί ἡδύνατο νὰ εἶναι τὸ βραβεῖον, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν,

"Ἀληθῶς σὰς λέγω, δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις, ἀφήσας οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα... ἢ τέκνα ἢ ἄγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, δὲν θέλει λάβει ἑκατονταπλασίονα τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἄγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον." ἐδ.29,30.

Ἡ σκέψις εἶναι ὅτι, ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου θὰ λάβῃ ἀσυγκρίτως μεγαλεῖτερον βραβεῖον, πνευματικῆς δόξης διὰ τὴν πιστότητα αὐτοῦ.

"Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ
τὰς νόσους ἐβάστασεν." MATΘ.η:17.
θ:18-31.

--- 000 ---

ΕΝ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ τὸ ὅποιον ἐδόθη ἐν
ταῖς προφητείαις, διὰ τοῦ ὁποίου
τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ ἠδύναντο νὰ
ἀναγνωρίσουν τὸν Βασιλέα τῆς ὑποσχεθείσης
βασιλείας τὸν Μεσσίαν· ἦτο ὅτι Οὗτος ἤθε-
λεν ἔχει θαυμασίαν Θεόθεν δοθεῖσαν δύναμιν
ἵνα ἰατρεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀκόμη νὰ ἀ-
νιστᾷ νεκροὺς. ΗΣΑΙΑΣ μβ:1-7. νγ:5. Ἡ κοινὴ
σκέψις τῶν Ἰουδαίων περὶ τῆς πρώτης ἐλεύσε-
ως τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ὅτι ὁ Μεσσίας ἤθελεν ἔχει
τὰς δυνάμεις ταύτας, ἀλλ' ὅτι ἐπιπροσθέτως
ὅτι Οὗτος ἤθελεν ἔλθει ἐν δυνάμει ἵνα ἰδρύ-
σῃ τότε τὴν βασιλείαν Του. Ὁ Ἰησοῦς ἐνῶ ἐ-
ξετέλει πολλὰ θαύματα, δὲν ἔδωσεν ἀποδείξεις
ὅτι Οὗτος ἐπροπαρασκευάζετο ἵνα ἰδρύσῃ τὴν
βασιλείαν Του κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν. Τοῦτο
ἦτο μὴ ἀπὸ τὰς αἰτίας διατὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν
ἐγείνεν δεκτὸς ὡς Μεσσίας παρὰ τῶν Ἰουδαί-
ων. Ἀκόμη καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, ὅστις
εἶχεν λάβει ἐντολὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἵνα ἀναγ-
γείλῃ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡς τοῦ Μεσσίου, ἔστει-
λεν ἀγγελιοφόρους πρὸς τὸν Ἰησοῦν μὲ τὴν ἐ-
ρώτησιν "Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσ-
δοκῶμεν;" MATΘ. ια:3.

Ἐνῶ οἱ ἀγγελιοφόροι τοῦ Ἰωάννου ἦσαν
παρόντες, ὁ Ἰησοῦς θεράπευσε πολλοὺς ἐκ
τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν ἀσθενειῶν καὶ πληγῶν καὶ
κακῶν δαιμονίων, καὶ τότε ἀπαντῶν ὁ Ἰησοῦς

εἶπε πρὸς αὐτοὺς, "Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε εἰς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἶδετε καὶ ἠκούσατε, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί." ΛΟΥΚ.ζ:20-22. Τὰ σημεῖα-θαύματα- ἦσαν τὰ μέσα πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ Ἰησοῦ ὡς τοῦ Μεσσίας, καὶ ἐπίσης ὅπως δώσουν ἐξεικόνισιν τινα τῶν εὐλογιῶν τῆς βασιλείας ὅτε, ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ τοῦ Κυρίου, ἡ βασιλεία θὰ ἐγκαθιδρύετο.

Παρέβλεψαν πάντες νὰ παρατηρήσουν τὰς προφητείας αἵτινες ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστὸς ἔπρεπε πρῶτον νὰ πάθῃ, καὶ κατόπιν νὰ ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Του. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, "Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται, δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διερμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς." ΛΟΥΚΑ κδ:25-27.

Μία τῶν Γραφικῶν τούτων μαρτυριῶν εἶναι εἰς ΗΣΑΙΑΝ 53ον Κεφάλαιον. Ἐν τῇ προφητείᾳ ταύτῃ ὁ Κύριος προλέγει πῶς ὁ Ἰησοῦς ἤθελεν ἀπορριφθῇ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι Οὗτος ἤθελεν γεῖνῃ "ἄνθρωπος θλίψεων, καὶ δόκιμος ἀσθενειῶν," καὶ ὅτι ἤθελεν δώσῃ τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ λογισθῇ μετὰ τῶν ἀνόμων, καὶ ὅτι Οὗτος ἤθελεν βαστάσει τὰς ἁμαρτίας πολλῶν, καὶ μεσιτεύσει ὑπὲρ τῶν ἀνόμων. Μὲ ἄλλους λόγους, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴν

πρώτην Αὐτοῦ Παρουσίαν ἦτο νὰ πάθῃ, ἀποθά-
νῃ ὡς ΛΥΤΡΟΝ διὰ τὸν πατέρα Ἀδὰμ, καὶ ἐν τῷ
Ἀδὰμ ἀπολυτροῦται ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος
τὸ ἐν τῇ ῥοφύῃ αὐτοῦ. Καθὼς λοιπὸν δι' ἐνὸς
ἀνθρώπου, ἦλθεν κατὰ κρισις εἰς πάντας ἀνθρώ-
πους, οὕτω καὶ διὰ μιᾶς δικαιοσύνης ἦλθεν
δικαίωσις εἰς πάντας ἀνθρώπους διὰ ζῶην.
ΡΩΜ. ε:18.

Λαβὼν τὴν θέσιν τοῦ Ἀδὰμ ἐν τῷ θανάτῳ, ὁ
Ἰησοῦς ἠγέρθη ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ἐξυψώθη
εἰς θεϊαν φύσιν, καθήσας ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Θε-
οῦ, δοθείσης εἰς Αὐτὸν πάσης ἐξουσίας ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Ἐπρεπεν ὁμως νὰ ἀναμένῃ
μέχρις ὅτι ὁ πρὸς τοῦτο ὠρισμένος καιρὸς
τοῦ Θεοῦ ἐπιστῇ, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἀπελευθέρωσιν
τοῦ γένους, καὶ ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν
προτέραν, Παραδεισιακὴν κατάστασιν, ἣν εἶχεν
ὁ Ἀδὰμ πρὶν ἀμαρτῆσει. ΕΒΡ. ε:7,8, ΜΑΤΘ. κη:8.
ΦΑΛΜ. ρι: Α'. ΚΟΡ. ιε: 21-28.

Ἡ ἀναμονὴ εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὴν Ἰδρυσιν
τῆς βασιλείας, ἣτις ἐπὶ 2,000 σχεδὸν ἔτη
ἀνέμενε, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκ-
κλησίας, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Νύμ-
φης Αὐτοῦ, ἣτις ἔπρεπε νὰ ἐκλεγῇ καὶ τελει-
οποιηθῇ καὶ δοξασθῇ μὲ τὴν ἰδίαν δόξαν τὴν
ὁποίαν εἶχεν καὶ ὁ Νυμφίος, ἡ Κεφαλὴ αὐτῆς.
ΠΡΑΞ. ιε:14,15. Ὅταν τὸ ἔργον τοῦτο συμπλη-
ρωθῇ, τότε θὰ εἶναι ὁ ὠρισμένος καιρὸς διὰ
τὴν Ἰδρυσιν τῆς βασιλείας, τότε ὁ Χριστὸς
καὶ ἡ ἐκκλησία Αὐτοῦ θὰ γίνῃ ὁ Μεσίτης τῆς
Καινῆς Διαθήκης, ὁ Πατὴρ καὶ ζωοδότης ὅλο-
κλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. ΗΣΑΙΑΣ θ:6,
ΑΠΟΚ. κα:1-5.

ΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

"Ὅστις δέχεται ἑσᾶς, ἐμὲ δέχεται,
καὶ ὅστις δέχεται ἐμὲ, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με." ΜΑΤΘ. ι:40,16-20.

---οοο---

ΦΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, ἢ ἔκθεσις εἰς ΛΟΥΚ. δ:1-12. ἀναφέρει ὅτι Οὗτος ὠδηγήθη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον διὰ νὰ πειρασθῇ ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Κατόπιν τῶν πειρῶν τούτων, ὁ Ἰησοῦς ἐπέστρεψεν εἰς Ναζαρέτ, ὅπου, ὡς ἦτο ἡ συνήθεια Αὐτοῦ, μετέβη εἰς τὴν Συναγωγὴν καὶ ἐδόθη εἰς Αὐτὸν τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου, καὶ ἀνοίξας, εὗρε τὸ μέρος τῆς προφητείας ἣτις ἀνέφερεν Αὐτὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν Αὐτοῦ.

" Πνεῦμα Κυρίου εἶναι ἐπ' ἐμὲ, διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε, μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πτωχοὺς, διὰ νὰ ἰατρεύσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερίαν, καὶ πρὸς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἀποστείλω τοὺς συντεθαλασμένους ἐν ἐλευθερίᾳ, διὰ νὰ κηρύξω εὐπρόσδεκτον Κυρίου ἐνὶ αὐτὸν." ΛΟΥΚ. δ:18,19.

Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἤρchiσε τὴν πρώτην ὀργανομένην διακονίαν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκπληρῶν τὸν θεῖον διορισμὸν, Οὗτος μετέβη μόνον πρὸς τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ. ΜΑΤΘ. ιε:24. Εἰς ΛΟΥΚ. δ:14, ἀναγινώσκομεν,

" Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέστρεψεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐξῆλθε φήμη περὶ αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν περὶχωρον. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων."

Οὗτος ὄχι μόνον ἐκήρυττε τὸ ἄγγελμα τῆς βασιλείας, ἀλλ' Οὗτος ἐπίσης ἐξεικόνιζεν τὰς εὐλογίας τῆς ἐκτελῶν πολλὰ θαύματα θεραπείας, καὶ διὰ τῶν θαυμάτων τούτων ἐπίσης Οὗτος ἐπιστοποίησεν ἑαυτὸν ὡς τὸν πρὸ πολλοῦ ὑποσχεθέντα Μεσσίαν.

Ἀφοῦ ἐξέλεξε τοὺς δώδεκα Αὐτοῦ μαθητάς, τοὺς ὁποίους ὀνόμασεν ἀποστόλους, Οὗτος ἐστράφη ἐπὶ μιᾷ ἄλλῃ φάσεως τῆς διακονίας Του. Οὗτοι ἦσαν ἐκείνοι οἱ ὅποιοι θὰ ἠκούθουν εἰς τὰ βήματὰ Του, καὶ οἱ ὅποιοι ἐπίσης θὰ εἶχον τὴν ἀποστολὴν νὰ κηρύξουν τὰ ἀγαθὰ νέα τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰς MATΘ.θ:37-38, ἀναγινώσκομεν,

" Τότε λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Καὶ εἰς MATΘ.ι:5-7,

" Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Εἰς ὅδον ἐθνῶν μὴ ὑπάγετε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθετε... Καὶ ὑπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες, ὅτι

"ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν."

Εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπίσης ἐδόθη ἡ δύναμις νὰ θεραπεύουν τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ ἐνιστοῦν νεκροὺς, καὶ ἐκβάλλουν δαιμόνια. Ἡ δύναμις αὕτη ἐπίσης ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἵνα ἐξεικονίσουν τὰς εὐλογίας τῆς βασιλείας καὶ ἐξουσίαν ὁπισθεν τῆς ἀποστολῆς των.

Ὅταν ἦλθεν ὁ καιρὸς ὅτε ὁ Ἰησοῦς δὲν θὰ ἐξηκολούθει πλέον μακρότερον τὴν διακονίαν Του ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν πλησίον ἐκεῖ -διότι συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι διὰ νὰ ἀναληφθῇ, ΛΟΥΚ. θ:52, Οὗτος ἔστειλεν μηνυτὰς ἔμπροσθεν Αὐτοῦ, οἵτινες πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ κάμωσιν ἐτοιμασίαν εἰς Αὐτὸν. ΛΟΥΚ. θ:52, Μὲ ἄλλους λόγους, Οὗτος ἔστειλεν ἀγγελιοφόρους ἵνα διαφημίσουν καὶ κάμουν γνωστήν τὴν ἔλευσίν Του, πρὸς μεγαλητέραν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου τοῦ Κυρίου, καὶ κάμουν τὴν διακονίαν Του περισσότερον ἀποτελεσματικὴν.

Ὅταν ἀναγινώσκομεν περὶ τῶν τοιούτων πειρῶν τοῦ Κυρίου μας, πόσον βαρυσήμαντος γίνεται ἡ προφητεία ὅσον ἀφορᾷ Αὐτὸν ἐν τῷ ΨΑΛΜ. μ:8-10,

" Χαίρω, Θεὲ μου, νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημά σου, καὶ ὁ νόμος σου εἶναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς καρδίας μου. Ἐκήρυξα δικαιοσύνην ἐν συνάξει μεγάλη, ἰδοὺ, δὲν ἡπόδισα τὰ χεῖρά μου, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις. Τὴν δικαιοσύνην σου δὲν ἔκρυψα ἐντὸς τῆς καρδίας μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὴν

"σωτηρίαν σου ἀνήγγειλα, δὲν ἔκρυψα
τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου,
ἀπὸ συνάξεως μεγάλης." ΨΑΛ:μ:8-10.

Ἦτο ἡ πιστότης τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ διεκπαι-
ρεώσει τῆς διακονίας Του ἣτις ἐπέφερεν τὰς
δοκιμασίας καὶ θλίψεις Του καὶ τελικῶς τὸν
θάνατόν Του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Καὶ ἐντούτοις,
ἦσαν αὐταὶ ἀληθεῖς δοκιμασίαι αἰτίνες ἀπέ-
δειξαν Αὐτὸν ἄξιον τῆς οὐρανίου φύσεως καὶ
ϊκάνωσαν Αὐτὸν ὅπως ὁ Θεὸς ἀναστήσῃ Αὐτὸν
ἐκ τοῦ θανάτου, ἵνα γείνῃ ὁ Μεσίτης τῆς Κ.
Διαθήκης. EBP. ε:7-10.

Ἡμεῖς, οἱ ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ βήματα
τοῦ Κυρίου, εἴμεθα ἐπίσης κεχρισμένοι ἵνα
κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. Ὁ
ἀπόστολος Παῦλος εἰς Α΄ ΚΟΡ.Θ:16, λέγει,

" Διότι ἐὰν κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, δὲν
εἶναι εἰς ἐμὲ καύχημα, ἐπειδὴ ἀνάγκη
ἐπίκειται εἰς ἐμὲ. Οὐαὶ δὲ εἶναι εἰς
ἐμὲ ἐὰν δὲν κηρύττω."

Διότι, καθὼς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, εἶναι μέσῳ τῶν πειρῶν ὅπου ἐπιτρέ-
πονται εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ
Του τοιοῦτον προνόμιον, ὅπως ἀναπτύξωμεν
τοὺς καρποὺς τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος. Καὶ
ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ, ἐὰν μείνωμεν πιστοί,
θὰ λάβωμεν τὸ βραβεῖον τῆς θείας φύσεως,
καὶ θὰ εὐλογηθῶμεν ἵνα συμμετάσχωμεν εἰς
τὸ εὐλογητὸν ἔργον τῆς βασιλείας τοῦ χιλι-
ετοῦς Αἰῶνος. Α΄ ΠΕΤΡ.β:19-25,δ:12-19,
EBP. ιβ:1-10.

Θεμα ἐν νυκτί.

Λεωτ. 17.

"Τώρα δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ
τρία ταῦτα, μεγαλητέρα δὲ τούτων εἶναι
ἢ ἀγάπη." Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. ΙΓ:13.

---οοο---

ΦΑΙΝΕΤΑΙ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις
τὴν ἀγάπην, τὴν θαυμαστὴν ταύτην ἰδιότητα,
ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν εἶναι εὐπρόσδεκτον
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ! Ὁ ἀπόστολος δὲν προσ-
παθεῖ ὅπως ἐρμηνεύσῃ τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἀρκεῖ-
ται ὅπως μᾶς δώσῃ ἰδέαν τινὰ τῶν ἐκδηλώσεων
καὶ ἐπιδράσεως αὐτῆς. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κα-
τέχουν ἀγάπην μὲ τοιαῦτα χαρακτηριστικὰ, δύ-
νυνται νὰ ἐκτιμήσουν τοῦτο. Τὸ γεγονὸς εἴ-
ναι, ὅτι ἡ ἀγάπη, ὅπως ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, εἴ-
ναι ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ, καὶ αἱ καλλίτεραι
ἡμῶν προσπάθειαι ὅπως κατανοήσωμεν τοῦτο εἴ-
ναι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας αὐ-
τῆς. Εἶναι αὕτη ἐκ τοῦ Θεοῦ, εἶναι θεοει-
δὴς ἰδιότης εἰς τὴν καρδίαν, εἰς τὴν γλῶσ-
σαν, εἰς τὰς χεῖρας, εἰς τὰς σκέψεις, ἐπι-
βλέπουσα ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ἰδιότητας, καὶ
ζητοῦσα νὰ χαλιναγωγῇ αὐτάς. Ὅπου ὑπάρχει
ἐλλειψις ἀγάπης, τὸ ἀποτέλεσμα ὀλίγον ἢ πο-
λὺ εἶναι ἁμαρτωλὸν. Ὅπου ἡ ἀγάπη εἶναι πα-
ροῦσα, τὸ ἀποτέλεσμα διαφέρει ἀναλόγως τοῦ
βαθμοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι
ἀναλόγως καλὸν. ΣΚΟΠ. 1911, Σελ. 422.

---οοο---

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΩΜΕΘΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ
ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ;

ΑΠΑΝΤ. Πρῶτον θὰ παραθέσωμεν μερικά Γραφικά ἐδάφια ὡς εἰσαγωγὴν.

" Διότι προσδιώρισεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ δι' ἄνδρὸς τὸν ὅποιον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν περὶ τοῦτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν."

ΠΡΑΞ. ιζ:31.

---οοο---

" Ἡτοίμασε τὸν Θρόνον αὐτοῦ διὰ κρίσιν. Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. Θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι." ΨΑΛΜ. θ:7,8.

---οοο---

" Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος βασιλεύει, ἡ οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἰσθαι ἐστερεωμένη, δὲν θέλει σαλευθῇ. Αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

" Ἀς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἄς ἀγάλλεται ἡ γῆ... διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν. Θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ Αὐτοῦ." ΨΑΛΜ. 96: 10-13.

---οοο---

Τὸ πλεῖστον τῆς ἀνθρωπότητος-ιδίως τοῦ κατ' ὄνομα χριστιανικοῦ λεγομένου κόσμου-σκέπτονται περὶ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως με φόβον. Ἐδιδάχθησαν ὅτι εἶναι ἡμέρα καταστροφῆς τῆς γῆς καὶ πάσης ζωῆς ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοῦτο δὲν ἔχει οὕτως. Αἱ παραδόσεις τῶν παρελθόντων σκοτεινῶν αἰώνων, δὲν ὑποστηρίζονται ὑπὸ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Αἱ ἀνωτέρω παρατεθεῖσαι ὀλίγαι Γραφικαὶ μαρτυρίαι, βεβαιοῦν ὅτι, ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως θὰ εἶναι ἡμέρα χαρᾶς, θὰ εἶναι ὁ καιρὸς τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθημεν νὰ προσευχώμεθα ὅπως ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ εἶναι καιρὸς εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, διότι ὁ Κριτὴς θὰ εἶναι ὁ Κύριος.

Ἡ ἀντιγραφικὴ κοινὴ μαρτυρία, ὅτι ὁ αἰώνιος προορισμὸς τῆς ζωῆς ἐκάστου μέλους τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας εἶναι ἀναλλοιώτως καθορισμένος, εἶναι Γραφικῶς ἀναληθές, ἀνυποστήρικτος, καὶ ἄδικος, ἐνῶ ὁ Θεὸς, ἀναγινώσκομεν, ὅτι εἶναι Δίκαιος, καὶ ἐλεήμων. Ἐὰν αἱ ἀντιγραφικαὶ παραδόσεις τῶν σκοτεινῶν αἰώνων ἦσαν ἀληθεῖς, δύναται τις νὰ ἐρωτήσῃ, ἀκριβῶς, Ὅποιον σκοπὸν θὰ ἐξηπηρετῇ ἡ μέλλουσα κρίσις, ἐὰν αὕτη εἴχεν προκαθορισθῇ προηγουμένως;

Ἀλλ' ἐὰν, ἀφ' ἑτέρου, ἡ μέλλουσα ἡμέρα τῆς κρίσεως εἶναι περίοδος, οὐχὶ ἐξ εἰκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἡμέρα, ἀλλὰ περίοδος χιλίων ἐτῶν διαρκείας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁλοκληρὸς ἡ ἀνθρωπινὸς φυλὴ θὰ ἐτίθετο εἰς κατάστασιν δοκιμασίας -κρίσεως- διότι κρίσις δὲν σημαίνει κατάκρισις, ἀλλὰ δικαία διαδικασία

ὑπὸ δικαίου καὶ ἀγαθοῦ Κριτοῦ, τότε δυνά-
μεθα νὰ ἴδωμεν πῶς ὅλοι, καὶ τὰ πάντα δύναν-
ται νὰ χαίρουν διὰ τὴν ἐρχομένην ἡμέραν τῆς
κρίσεως. Αὕτη εἶναι ἡ Γραφικὴ ἀποψις. Ὁ Θε-
ὸς θὰ κρίνῃ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν,

" Καὶ ἐὰν τις ἀκούσει τοὺς λόγους μου
καὶ δὲν πιστεύει, ἐγὼ δὲν κρίνω αὐτὸν,
-τώρα- διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ κρίνω τὸν
κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.
Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ δεχόμενος τοὺς
λόγους μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτὸν, ὁ
λόγος τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει
κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ."

ΙΩΑΝΝ. ιβ: 47, 48.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς Α΄ΚΟΡ. ς:2, ἐρω-
τᾷ μᾶλλον ἐπιτακτικῶς, "Δὲν ἐξεύρετε ὅτι
οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον;" Τὸ
ἔργον τοῦτο εἶναι μέρος τοῦ εἰδικοῦ βραβεί-
ου τῆς πιστότητος αὐτῶν. Πρωτίστως, τὸ βρα-
βεῖον θὰ εἶναι ἡ ἀνάστασις αὐτῶν εἰς τὴν
πνευματικὴν ζωὴν τῆς θείας φύσεως. Ἐπειτα
οὗτοι θὰ βασιλεύσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ
ἐννοεῖ, ὅτι, οὗτοι θὰ ἐννωθῶσιν μετὰ τοῦ
Χριστοῦ διὰ τὸ μέλλον ἔργον τῆς κρίσεως-δο-
κιμασίας καὶ διαπαιδαγωγήσεως- τοῦ ἀνθρωπί-
νου γένους. Μόνον οὕτω δυνάμεθα νὰ κατανοή-
σωμεν τὸν ἀπόστολον λέγοντα, ὅτι "οἱ ἅγιοι"
τοῦ Εὐαγγελικοῦ τούτου αἰῶνος, θὰ κρίνουν
τὸν κόσμον, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως δὲν εἶναι ἡμέρα
φόβου καὶ τρόμου, ἀλλὰ εἶναι ἡμέρα ἐκ χι-
λίων ἐτῶν-ἡ ἡμέρα τοῦ πρώτου Ἀδὰμ, ἡμέρα χι-
λίων ἐτῶν, ἡ ἡμέρα τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ ἐπίσης

ἡμέρα ἐκ χιλίων ἐτῶν- ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφρο-
σύνης, ἀμφοτέρων, ζώντων καὶ νεκρῶν, διότι
καὶ οἱ ἐν τοῖς μνήμασι θὰ ἀκούσουν τὴν φω-
νὴν τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ θὰ ἐξέλθουν διὰ νὰ
ἀκούσουν τὸ μόνον ὄνομα τὸ ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν
δεδομένον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἄνθρωποι δύναν-
ται νὰ σωθῶσιν. Ἡ σκέψις αὕτη λίαν καλῶς
ἐκφράζεται εἰς τοὺς λόγους τοῦ χωρίου τοῦ
Παύλου εἰς Α΄ ΤΙΜ. β:3-6,

" Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκ-
τον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὅς-
τις θέλει νὰ σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι-
νὰ σωθῶσιν πρῶτον ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ
τότε- νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀ-
ληθείας. Διότι εἶναι εἰς Θεὸς-ὄχι πολ-
λοὶ Θεοὶ- καὶ εἰς Μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπων, -ὄχι πολλοὶ μεσίται καὶ Μεσί-
τριαι- ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅστις
ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων,
μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις και-
ροῖς."

Τὸ χωρίον τοῦτο καταρρίπτει τὴν πλάνην
τῶν πολλῶν μεσιτῶν, καὶ τῶν πολλῶν Θεῶν.
Πῶς θὰ γνωρίσουν τὸ μόνον ὄνομα διὰ νὰ σω-
θῶσιν ΠΡΑΞ. δ:12, ἐνῷ ἀπέθανον πρὶν ἀκόμη
ἔλθῃ ὁ Λυτρωτὴς ἐπὶ τῆς Γῆς; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο
ὁ Ἰησοῦς ἐγεύθη θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώ-
που, καὶ ἐν τῷ "ὠρισμένῳ καιρῷ" τοῦ Θεοῦ θὰ
ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ θὰ ἀκούσουν τὸ
"μόνον ὄνομα διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ σω-
θῶσιν." Καὶ "πᾶσα ψυχὴ ἥτις δὲν ἀκούσει-ὕ-
πακούσει- τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἔξο-

λοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ." ΠΡΑΞ. γ:23.

Κατανοοῦντες τὴν "ἡμέραν τῆς κρίσεως", εἶναι νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ ἐλπὶς διὰ τοὺς ἐν τοῖς μνήμασι νεκροὺς, μὴ σεσωσμένους, οἵτινες θὰ ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου, ὅταν ὁ καιρὸς τοῦ φόβου καὶ τρόμου, τῶν προκαταλήψεων καὶ ἀνθρωπίνων παραδόσεων καὶ θεωριῶν τῶν σκοτεινῶν αἰώνων διδασκαλιῶν, θὰ δώσουν θέσιν εἰς τὴν ἀληθείαν καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ μόνου ὀνόματος ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτε ἡ γῆ "θέλει εἰσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν." ΑΒΒ. β:14, ΗΣ. ια:9.

Καὶ καθὼς ὁ Παῦλος διακηρύττει,

" Ὁ Θεὸς θέλει νὰ σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας."

Πρῶτον πρέπει νὰ σωθῶσιν, καὶ μετὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σωθῶσιν ἐνῷ εὐρίσκονται ἐν τῷ τάφῳ; Α! ἐδῶ εἶναι ἡ μεγάλη ἀληθεια, ἥτις ἀπεκρύβη μὲ τὰς διδασκαλίας τῶν σκοτεινῶν αἰώνων. Πρέπει πρῶτον νὰ σωθῶσιν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τότε θὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, τοῦ μόνου ὀνόματος, τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἔδωκε τὴν ζωὴν Αὐτοῦ "Ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων." Καὶ ὁ ὠρισμένος καιρὸς διὰ νὰ γείνη ἡ μαρτυρία αὕτη γνωστὴ εἰς πάντας θὰ εἶναι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἥτις ἐπὶ χίλια ἔτη θὰ διαπαιδαγωγῇ τὴν ἀνθρωπότητα, -ζῶντας καὶ νεκροὺς- τοὺς ὁποίους θὰ ἀνεγείρῃ ἐκ τοῦ τάφου.

“Οθεν, δὲν πρέπει νὰ φοβώμεθα τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διότι αὕτη θὰ εἶναι χίλια ἔτη ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὴν τὴν ἡμέραν, τὴν χίλιετὴ ἡμέραν ὁ Κύριος ἡμῶν μᾶς ἐδίδαξε νὰ προσευχώμεθα νὰ ἔλθῃ, ὅτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ θὰ γείνεται ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γείνεται ἐν οὐρανῷ.

‘Ο Χριστὸς ἐξηγόρασε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου, δώσας τὴν τελείαν Αὐτοῦ ζωὴν, διὰ τὴν τελείαν ζωὴν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ Παραδείσῳ πρὶν ἁμαρτήσῃ. Ἀντίλυτρον εἶναι ἡ ἀντίστοιχος ἀξία τοῦ Ἀδὰμ. Ζωὴν ἀντὶ ζωῆς, ἀπῆται ὁ Νόμος, καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡς τέλειος ἄνθρωπος ἔδωσε τὴν ζωὴν Αὐτοῦ διὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ ὅλον τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος, ὅστις ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ. Τὸν Χριστὸν ὁ Θεὸς ἔθεσε Κριτὴν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, ὅχι νὰ καταδικάσῃ καὶ πᾶλιν τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ἀπελύτρωσεν, ἀλλὰ νὰ τὸν διαπαιδαγωγήσῃ καὶ τὸν ἀνορθώσῃ εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην ὅπως ἦτο ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ Παραδείσῳ πρὶν ἁμαρτήσῃ. Αὐτὴν τὴν ἡμέραν διακηρύττει ὁ Ψαλμωδὸς, λέγων προφητικῶς,

" Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ‘Ο Κύριος βασιλεύει. Ἡ οἰκουμένη θέλει εἰσθαι ἐσπερωμένη, βεβαίως δὲν θέλει σαλευθῇ. Αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς -διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας Αὐτοῦ- ἐν εὐθύτητι." ΨΑΛΜ. 96:10, ΠΡΑΞ. 17: 31.
ΑΠΟΚΑΛ. κ:6, ιθ:6,7.

Μόνον οἱ ἐκουσίως τότε ἁμαρτάνοντες, θέλουσιν ἀποκοπῇ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ λαοῦ, τὸν "δεύτερον θάνατον." ΠΡΑΞ. γ:23, καὶ κα:8.

Ψυρά Θεματάκια.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΑΡΤΥΡΕΙ
ΤΗΝ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

---οοο---

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ τοῦ "Θείου Σχεδίου
τῶν Αἰώνων" εἰς τὰς Γραφάς,
συνδέει τοῦτο εἰς ὅλα αὐτοῦ
τὰ μέρη, ὡς ἓνα ἑναρμόνιον ὅ-
λον, ὅπερ δὲν δύναται νὰ θραυσθῇ. Ἐκεῖνοι
οἱ ὅποιοι στεροῦνται τῆς μαρτυρίας τοῦ ΣΧΕ-
ΔΙΟΥ ΤΩΝ ΑἰΩΝΩΝ ἐν τῇ θεοπνευστίᾳ τῆς Γρα-
φῆς, στεροῦνται τῆς ἰσχυροτέρας μαρτυρίας
ὅλων, καὶ ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ πλησίον, ὅτε
οὐδεὶς θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ σταθῇ εἰς τὴν δο-
κιμασίαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τοῦ Κυρίου, ὅς-
τις δὲν θὰ εἶναι πλήρως ἐστηριγμένος ὑπὸ
τῆς δυνάμεως αὐτῆς.

Ἡ πίστις ἡμῶν, - παρατηροῦντες τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ σημεῖα- ἐρωτᾷ τὸν Κύριον, "Πότε ὁ προ-
φητευθῆς καιρὸς θὰ ἔλθῃ, κατὰ τὸν ὅποιον τὸ
Σὺν θέλημα θὰ γίνεταί ἐπὶ τῆς γῆς, καθὼς
γίνεταί ἐν οὐρανοῖς;" Αἱ Γραφαὶ ἀπαντοῦν, ὅ-
τι, ὁ ἔνδοξος καιρὸς διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ
κόσμου δὲν θὰ ἔλθῃ, ἕως ὅτου ἡ ἐκκλησία Του-
θὰ διέλθῃ πέραν τοῦ Καταπετάσματος, ὅτε ὁ
Μεσσίας τότε θὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ χίλια ἔτη,
πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ θέσῃ ὑπὸ τοὺς πόδας Αὐ-
τοῦ πᾶν ἐμπόδιον εἰς τὴν θείαν διευθέτησιν,
καὶ νὰ ἀνορθώσῃ ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν

νὰ ἔλθουν εἰς ἁρμονίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ κάμῃ τοῦτο, Οὗτος θὰ ἐγκαθιδρύσῃ Κυβέρνησιν σθηριζομένην ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας. Διὰ πίστεως ἀποδεχόμεθα τὴν ἀπάντησιν ταύτην, καὶ ἀναμένομεν τὸν παρὰ Θεοῦ ὠρισμένον καιρὸν διὰ τὴν εὐλογίαν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. R.5917,5115.

Τὸ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΩΝ Αἰωνῶν εἶναι τόσον περιεκτικὸν ὥστε δὲν δύναται τοῦτο νὰ θεωρηθῇ καὶ κριθῇ ἐξ ἀπόψεως ἐνὸς ἔτους, οὔτε ἀκόμη ἐκ χιλίων ἢ ἔξ χιλιάδων ἐτῶν. Πρέπει πρῶτον νὰ παρατηρηθῇ ἐξ ἀπόψεως αἰωνιότητος. Ἐσχεδιάσθη οὐχὶ διὰ τὴν εὐημερίαν ὀλίγων κτισμάτων ζώντων ὀλίγων ἐτῶν ἢ ἑκατονταετηρίδων, ἀλλὰ δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι θὰ ζοῦν δι' ὅλην τὴν αἰωνιότητα. Τὸ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ, ὅθεν, πρέπει νὰ εἶναι τόσον εὐρὺ ὥστε νὰ ἐμπερικλείῃ ὅλον τὸν καιρὸν, καὶ ὅλα τὰ πλάσματα Του, ἅτινα ἔπλασε "κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ΕΑΥΤΟΥ," διὰ τὴν δόξαν Του, καὶ τὴν αἰώνιον αὐτῶν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν. R. 5535

---οοο---

ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙΡΩ ΚΑΙ ΤΡΟΠΩ

Ἡ ἐρώτησις ἐγείρεται, "Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἵδρυσεν τὴν Βασιλείαν Του ἐνωρίτερον; Διατὶ ὁ Ἀρμαγεδδὼν εἶναι ἀναγκαῖος;" Ἀπάντησις, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὸν ἴδιον Αὐτοῦ καιρὸν καὶ οἰκονομίαν, καὶ ὅτι Οὗτος ἔχει προσδιωρίσει τὴν Μεγάλην Ἐβδόμην Χιλιετηρίδα, τὴν Χιλιετῇ Ἡμέραν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

Θεία σοφία ἐκράτησε τὴν μεγάλην ταύτην γνῶσιν ἕως τῶν ἡμερῶν μας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ

γνώσις αὕτη καὶ ἐπιδεξιότης κάμνει ταῦτοχρό-
νως νὰ αὐξάνουν ἑκατομμυριοῦχοι καὶ δυσηρεσ-
τημένοι.

Ἐὰν ὁ Θεὸς ἀφήρει τὸν πέπλον τῆς ἀγνοί-
ας χίλια ἔτη ἑνωρίτερον, ὁ κόσμος θὰ ἦτο ἑ-
τοιμος διὰ τὸν Ἀρμαγεδδῶνα, χίλια ἔτη ἑνωρί-
τερον. Ὁ Θεὸς δὲν ἐπέφερε τὰ πράγματα ταῦτα
πρὶν τῆς παρούσης ἐποχῆς, διότι τὸ ΣΧΕΔΙΟΝ
Αὐτοῦ ἔχει διάφορα μέρη, πάντα δὲ ταῦτα συ-
ναντῶνται κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν.

Εὐσπλάχνως ὁ Θεὸς ἐκάλυψεν ἢ ἀπέκρυψεν
ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀνθρωπότητος ἕως τοῦ
καιροῦ τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος, ὅστις προηγείται
τῆς ἀναλήψεως τῆς μεγάλης Αὐτοῦ δυνάμεως,
καὶ ἀρχίσῃ νὰ βασιλεύῃ. ΑΠΟΚ. ια:17,18.
ΔΑΝΙΗΛ ιβ: 4.

---ooo---

" Ἀς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοὶ,
καὶ ἅς ἀγάλλεται ἡ γῆ.
Ἀς ἡχῇ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς.
Ἀς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες,
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς.
Τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι πάντα
τὰ δένδρα τοῦ δάσους,
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου,
Διότι ἔρχεται,
Διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν
γῆν.
Θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ αὐτοῦ." ΨΑΛΜ 97:11-13.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΔΥΝΑΜΙΣ ΠΡΟΣ ΑΥΞΗΣΙΝ

"'Αλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς."

ΠΡΑΞ.α:1,11. ΠΡΑΞ.β:1-4,16,17,
36-42.

---ooo---

Ο ΒΙΒΛΙΟΝ τῶν Πράξεων ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας. ἵνα ἀρχίσωμεν, οἱ ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἦσαν οἱ ἐξέχοντες ὁδηγοί, καὶ ἀργότερον ὁ Παῦλος ἐγένεν ἐπιφανῆς εἰς τὰς υποθέσεις τῆς ἐκκλησίας. Βεβαίως, ὑπῆρξαν πολλοὶ ἄλλοι ἀρχηγοὶ μὲ μικρότερον ἀνάστημα καὶ ἐξουσίαν. Ἐν τούτοις, ἡ δύναμις καὶ αὔξησις τῆς ἐκκλησίας δὲν ὀφείλετο εἰς τὴν δύναμιν τῆς καλῆς ἀρχηγίας, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Ἀγ.Πνεύματος. Ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἀγ.Πνεύματος κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέρος τοῦ παρόντος μαθήματος.

Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων εὐρίσκομεν τὴν ἐρώτησιν τῶν μαθητῶν, "τάχα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ;" Ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν πρὸς αὐτοὺς, "Δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νῦν γνωρίζετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς τοὺς ὁποί-

ους ὁ Πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ θέλετε λάβει ὑνᾶμιν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς, καὶ θέλετε εἰσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πᾶσι τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς." ἐδ. 6-8.

Ὁ Ἰησοῦς κατόπιν ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἱ μαθηταὶ Του ἔλαβον ὁδηγίας ἵνα παραμείνουν εἰς Ἱερουσαλὴμ μέχρις οὗ τοῦ τοῦ Ἅγ. Πνεῦμα ἔλθῃ ἐπ' αὐτῶν, ἐν ἁρμονίᾳ μὲ ὅ,τι ὁ Διδάσκαλος εἶχεν εἶπει. Ὀλίγον ἄργότερον ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποσχέσεως ταύτης παρὰ τοῦ Ἰησοῦ ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτε οὗτοι ἦσαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ ἀνώγειν, ὅτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πράγματι ἐξεχύθη ἐπ' αὐτῶν.

Ἦτο τοῦτο δραματικὸν συμβάν. Ἀναγινώσκομεν,

"Καὶ ἐξαίφνης ἔγεινεν ἡχος ἐξ οὐρανοῦ ὡς ἀνέμου βιαίως φερομένου, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡς πυρὸς, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρχισαν νὰ λαλῶσι ξένας γλῶσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς νὰ λαλῶσι." ΠΡΑΞ. β:2-4.

Τὸ λαλεῖν γλῶσσας διὰ τῶν ὁποίων τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐνεδυνάμωνεν τοὺς μαθητὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦτο μακρυνὴ κραυγὴ τῶν προσπαθειῶν ὅπου γείνονται σήμερον ἵνα ὁμιλοῦν γλῶσσας. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἦσαν ἐκεῖ συνηγμένοι εἰς Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι ἀπὸ πολλὰ μέρη τοῦ τότε γνω-

στοῦ κόσμου, καὶ οὗτοι ὠμίλουν τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας ἐνδὲς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ὁ Κύριος ἐπεθύμει ὅπως δοθῇ εἰς τὸν λαὸν τοῦτον μαρτυρία ὅσον ἀφορᾷ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὅθεν, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγ. Πνεύματος Οὗτος ἐκάνωσε τοὺς δούλους Του νὰ ὠμιλοῦν τὰς διαφόρους αὐτὰς ξένας γλῶσσας.

Ἀλλ' αὐταὶ ἦσαν πραγματικαὶ γλῶσσαι, καὶ μέσω τῆς χρησιμοποίησεως τῆς θαυμαστῆς ταύτης δυνάμεως, αἱ συναθροισθεῖσαι χιλιάδες κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς Πεντηκστοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἔλαβεν εἰς ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν καλὴν μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας.

Καθὼς συνήθως γίνεται, ὁ Σατανᾶς ἐχρησιμοποίησε τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἵνα ἀνακινήσῃ ἐναντίωσιν ἐναντίον τῶν ἀκολούθων τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκαμεν οὕτω εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν. Ἡ κατηγορία ἦτο ὅτι οὗτοι ἦσαν μεθυσμένοι μὲ γλυκὺν οἶνον, καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ ὑπεύθυνοι δι' ὅ,τι ἔλεγον καὶ ἔπραττον. Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἠρνήθη τὴν κατηγορίαν ταύτην καὶ εἶπε, "Τοῦτο εἶναι τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ" Καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει Κύριος, θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις, καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῇ ἐνύπνια."

Καθὼς ἡ ἔκθεσις δεικνύει, ὁ Πέτρος ἐξέθεσε πολὺ περισσότερον ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Ἰωήλ παρ' ὅ,τι ἡ προφητεία φαίνεται εἰς τὸ σημερινὸν μας μάθημα. Δὲν συνεπάγεται ὅτι ὁλόκληρος ἡ προφητεία ἐξεπληρώθη κατὰ τὴν εἰκοσιτετράωρον αὐτὴν ἡμέραν, ἀλλ' ἐβεβαίωσε

τὴν ἔκχυσιν τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ὡς ἀρχὴν μιᾶς νέας πείρας καὶ ἐποχῆς διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὴν ὁμιλίαν του ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ὁ Πέτρος ὑπενθύμισε εἰς τοὺς ἀκροατὰς του, ὅτι οὗτοι ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλ' ὅτι ὁ Θεὸς ἤγειρεν Αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν, "καὶ ἔκαμεν Αὐτὸν Κύριον καὶ Χριστὸν." Τοῦτο ἦτο σκληρὸν μάθημα δι' αὐτοὺς νὰ δεχθοῦν. Ἡ ἔκθεσις ἀναγινώσκει ὅτι "Ὁταν οὗτοι ἤκουσαν τοῦτο, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, Τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἄνδρες ἀδελφοί;" "Ἐνῷ ὁ Πέτρος εἶχε παρουσιάσει μίαν δύσκολον πρᾶξιν διὰ νὰ δεχθοῦν, πολλοὶ τῶν ἀκροατῶν του ἀντεπεκρίθησαν πρὸς αὐτὴν ταπεινῶς καὶ καταλλήλως, μὲ τὴν ἐρώτησιν, "Τί πρέπει νὰ κάμωμεν;"

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Πέτρου ἦτο μετὰ παρρησίας καὶ ἀκριβῆς. Οὗτος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, "Μετανοήσατε, καὶ ἅς βαπτισθῇ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, διότι πρὸς ἐσᾶς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας, καὶ πρὸς πάντας τοὺς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν."

---ooo---

ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΠΛΗΡΟΙ ΜΙΑΝ ΖΩΗΝ

" Καὶ μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἀπέδιδον οἱ ἀπόστολοι τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάντας αὐτοὺς." ΠΡΑΞ. 8:33.

Ο ΠΡΩΤΟΝ τοῦτο μέρος τοῦ σημερι-
νοῦ μας μαθήματος ἀφορᾷ ἐν ἑξοχόν
θαῦμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν Καινὴν
Διαθήκην. Τοῦτο συνέβη ὀλίγον με-
τὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ὅταν τὸ θαῦμα τοῦτο
ἐπετελέσθη ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, οἱ
ὅποιοι ἐπεσκέφθησαν τὸν Ναὸν περὶ τὴν 3ην
μ.μ., καὶ εὗρον ἀνθρώπων τινα χωλὸν ἐκ γενε-
τῆς, κείμενον παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ, τὴν
λεγομένην Ὠραίαν. Οὗτος ἦτο ἐκεῖ ζητῶν ἐλε-
ημοσύνην παρ' ἐκείνων οἵτινες εἰσῆρχοντο εἰς
τὸν Ναον. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης παρετήρησαν
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, καὶ ἠρώπησαν τι ζητεῖ.
Ἡ ἔκφρασις τοῦ χωλοῦ ἦτο δι' ἐλεημοσύνην. Ὁ
Πέτρος εἶπεν, "Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγὼ δὲν
ἔχω, ἀλλ' ὅ,τι ἔχω τοῦτο σοὶ δίδω, ἐν τῷ ὀ-
νόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ση-
κώθητι καὶ περιπάτει." ἐδ. 6.

Ἐνῷ ὁ χωλὸς οὗτος ἦτο ἀπογοητευμένος
ὅτι ὁ Πέτρος εἶπεν ὅτι "χρυσίον καὶ ἀργύριον
ἐγὼ δὲν ἔχω," πόσον ἡγαλλιάσθη ὅταν οὗτος
ἠνόησε τὴν εὐλογίαν ἣν οὗτοι ἀπένειμον εἰς
αὐτὸν, διότι οὗτος ἰάθη ἐκ τῆς ἐκ γενετῆς
ἀσθενείας του. "Καὶ ἀναπηδήσας ἐστάθη ὄρθι-
ος καὶ περιπάτει, καὶ εἰσῆλθεν μετ' αὐτῶν
εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ πηδῶν καὶ δοξά-
ζων τὸν Θεόν." ἐδ. 8. Τὸ ἐδ. 11 ἀναγινώσκει,
"Καὶ ἐνῷ ὁ ἱατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τὸν Πέ-
τρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμον πρὸς αὐτὸν πᾶς
ὁ λαὸς εἰς τὴν στοὰν τὴν λεγομένην Σολομῶν-
τος, ἔκθαμβοι."

Ὁ Πέτρος παρετήρησε τοῦτο καὶ ἐπροχώ-
ρησεν ἵνα δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἐξήγησιν καὶ μαρ-
τυρίαν περὶ τοῦ τι εἶχε συμβῆ. Ἡ ἐξήγησις του.

ἦτο ὅτι, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἰάθη πραγματικῶς, μέσω τοῦ ἀναστηθέντος Ἰησοῦ τὸν ὁποῖον οὗτοι ἐσταύρωσαν. Τὸ 16ον ἐδ. ἀναγινώσκει, "Καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστεως, τοῦτον τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστερέωσε, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν τελείαν ταύτην ὑγείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν." ΠΡΑΞ.γ:16.

Εἰς τὰ ἐδ. 19-21, ὁ Πέτρος ἐκθέτει θαυμάσιον τι μάθημα ἐπιδείξως θείας δυνάμεως ἐν τῇ ἰάσει τοῦ χωλοῦ τούτου ἀνθρώπου. Οὗτος ἐξηγεῖ ὅτι, κατὰ τὴν Δευτέραν "Ἐλευσιν τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἔλθουν καιροὶ ἀποκαταστάσεως πάντων, ἐννοῶν ὅτι τότε ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς θὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς ὑγείαν, καὶ ἀκόμη οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἐγερθῇ πρὸς ζωὴν. Ὁ Πέτρος ἐξήγησε περαιτέρω ὅτι, ὁ μέγας οὗτος καιρὸς τῆς ἀποκαταστάσεως ἔχει προλεχθῇ διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων προφητῶν τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ὅποια θαυμασία ἐλπὶς οὕτω ἐπιφυλάσσεται διὰ τὸν πάσχοντα κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος.!

ΠΡΑΞΕΙΣ δ:31-37.

Οἱ προσήλυτοι πρὸς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἐσυνέχιζον νὰ αὐξάνουν. "Ὅχι μόνον οἱ ἴδιοι ἀπόστολοι ἐπληρώθησαν ἅπαντες ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος καὶ ὠθοῦντο παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ζῆλον αὐτῶν διὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν καὶ ἀληθῶς ἐπίστευσαν ἦσαν ἐπίσης εἰλικρινεῖς εἰς τὴν ἀφιέρωσιν των πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.

Τὸ ἐδάφιον 32 ἀναφέρει ὅτι "τοῦ πλή-

θους τῶν πιστευόντων ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ ἦ-
το μία, καὶ οὐδὲ εἰς ἔλεγεν ὅτι εἶναι εαυ-
τοῦ, ἀλλ' εἶχον τὰ πάντα κοινὰ." Τὸ ἐδ. 33 ἀνα-
γινώσκει, "καὶ μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἀπέδι-
δον οἱ ἀπόστολοι τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσε-
ως τοῦ Κυρίου, καὶ χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάν-
τας αὐτοὺς."

Ἡ ἀπάρνησις ὅλων τῶν ὑλικῶν αὐτῶν πραγ-
μάτων ἦτο θαυμασία ἐπίδειξις τοῦ ζήλου τοῦ
Κυρίου καὶ τῆς ὑποθέσεως Του, καὶ ἀναμφιβό-
λως, ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες συμμετέσχον εἰς
τὸ πείραμα τοῦτο πλουσίως ἠὲ λογήθησαν.

Ἐντούτοις, τὸ Βιβλίον τῶν Πράξεων δὲν
δεικνύει ὅτι ἡ κοινὴ αὕτη διευθέτησις ἐσυνέ-
χισεν ἐπὶ μακρὸν. Ἡ πεπτωκυῖα ἀνθρωπίνη καρ-
δία εἶναι ἰδιοτελὴς καὶ συχνάκις φιλόποπτος.
Ὁ Λουκᾶς μᾶς πληροφορεῖ περὶ μερικῶν δυσκο-
λιῶν αἱ ὁποῖαι εἰσεχώρησαν. Δὲν ἦσαν ὅλοι
εὐχαριστημένοι μὲ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου
αἱ προσωριναὶ εὐλογίαι διενείμοντο. Ὑπῆρξαν
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὡμολόγησαν νὰ προσφέρουν
πᾶν ὅ,τι εἶχον εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον, ἀλλὰ
κατεκράτησαν μερικὰ δι' ἰδιωτικὴν των χρῆσιν.

Ἐν τούτοις, προσπάθειαι κατεβλήθησαν
ἵνα διορθώσουν τὰς δυσκολίας αὐτὰς. Διάκονοι
διωρίσθησαν ἵνα βοηθήσουν εἰς τὴν διανομὴν,
καὶ, ἐξαιρετικῶς νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὰς τραπέ-
ζας, ἵνα ἀνακουφίσουν τοὺς ἀποστόλους ἐκ τοῦ
ἔργου τούτου, ὅπως οὗτοι ἔχουν περισσότερον
καιρὸν διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ
Πέτρος ἐτιμώρησε δύο οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν εἰ-
λικρινεῖς εἰς τὴν ὁμολογίαν των ἵνα δώσουν
τὰ πάντα. Ὅπως δὲ ποτε, καθὼς ἐσημειώσαμεν,
ἡ διευθέτησις αὕτη δὲν ἐσυνεχίσθη. Δὲν προ-

χωροῦμεν πολὺ ἐντὸς τοῦ Βιβλίου τῶν Πράξε-
ων ὅταν παρατηροῦμεν ὅτι δὲν γίνεται περαι-
τέρω μνεία τούτου. Βεβαίως, αἰτία τῆς δια-
κοπῆς εἶναι ὅτι, καθὼς οἱ μαθηταὶ ἠύξανον
εἰς ἀριθμὸν ἢ διοικήσεις μιᾶς τοιαύτης διευ-
θετήσεως ἤθελεν γείνειν πολὺ δύσκολος.

---οοο---

ΥΠΕΡΙΣΧΥΟΝΤΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΕΗ-
ΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

"Ὁρησκέια καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ Πατρὸς εἶναι αὕτη, νὰ ἐπισ-
κέπτηται τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὰς χήρας
ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ νὰ φυλάττῃ ἐ-
αυτὸν ἀμόλυντον ἐκ τοῦ κόσμου." ΙΑΚΩ-
ΒΟΣ α:27, ΠΡΑΞΕΙΣ ε:1-4.

---οοο---

ΝΩ Ο ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΣ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἔ-
χει εὐθύνην ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐνέρ-
γειάν του διὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Εὐ-
αγγελίου, καὶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἐνδὸς πρὸς
τὸν ἄλλον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ πίστει, δὲν πρέπει
νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ αὐξησις τῆς ἐκκλησίας
εἰς ἀριθμὸν εἶναι ἰδιαιτέρως ἰδική μας εὐ-
θύνη. Εἶναι ἐσφαλμένη ἀποψις ὅτι ὁ Κύριος
ἀναμένει τὴν ἐκκλησίαν συνεχῶς αὐξάνουσαν
καὶ ἐπεκτεινομένην μέχρις ὅτου ὅλοι οἱ λαοὶ
τῆς γῆς ληφθοῦν ἐντὸς αὐτῆς.

Δὲν εἶναι ἡ ἐποχὴ αὕτη σήμερον διὰ τὴν
μεταστροφὴν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ μᾶλλον εἶναι
ἡ περίοδος ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι σήμε-

ρον- ὅτε ὁ Θεὸς καλεῖ ἔξω τοῦ κόσμου ἐκεί-
νους τοὺς ὁποίους Οὗτος θὰ τιμήσῃ ἐν τῇ πρῶ-
τῃ ἀναστάσει μὲ τὴν μεγάλην εὐλογίαν, ζῶν-
τες καὶ βασιλεύοντες μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια
ἔτη. Τότε θὰ εἶναι ὅτε ὁ κόσμος πράγματι θὰ
μάθῃ περὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ γνωρί-
σουν Αὐτὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. ΙΕΡ. λα:34.

Καθὼς παρατηρήσαμεν ἐν τῷ μαθήματι τῆς
περασμένης ἐβδομάδος, ὅλα δὲν ἐξελίχθησαν
ὁμαλῶς, ἐν σχέσει μὲ τὴν κοινὴν διευθέτησιν
τῶν ἀδελφῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πρωτογόνου
ἐκκλησίας. Ἐν τῶν λυπηρῶν ἐπεισοδίων, ἦτο
ἐν σχέσει μὲ τὸν Ἀνανίαν καὶ τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ Σαπφείρας. Τὸ ζεῦγος τοῦτο ἐπώλησε
κτῆμα τι καὶ κατεκράτησαν μέρος τῆς τιμῆς,
φέροντες μόνον ἐν μέρος τῆς πωλήσεως εἰς
τοὺς ἀποστόλους.

Ὁ Πέτρος διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, διέκρινε τὴν πρᾶξιν τῆς ἀπάτης,
καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἀνανίαν,

" Διὰ τὸ ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν
σου, ὥστε νὰ ψευσθῇς εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, καὶ νὰ κρατήσῃς ἀπὸ τῆς τιμῆς
τοῦ ἀγροῦ; Ἐνῷ ἔμεγε δὲν ἦτο σοῦ; Καὶ
ἀφοῦ ἐπώληθη, δὲν ἦτο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ
σου; Διὰ τὸ ἔβαλες ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ
πράγμα τοῦτο; Δὲν ἐψεύσθης εἰς ἀνθρώ-
πους, ἀλλ' εἰς τὸν Θεόν." ΠΡΑΞ. ε:3,4.

Δύναται νὰ φανῇ ἐκ τῆς ὅλης ἐκθέσεως ὅτι
ὁ Ἀνανίας καὶ ἡ Σαπφείρα ἤθελον ἀρκετὰ δι-
καιωθῇ ἐὰν δὲν ἐπώλουν τὸ κτῆμα καθολοκλη-
ρίαν. Ἡ ἐκθεσις δὲν εἶναι ὀριστική, ἀλλ' ἴσως
ἦτο δυνατόν, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον

εἰς τὴν κοινὴν διευθέτησιν, νὰ μὴ συμπεριε-
 λάμβανον ἀναγκαίως καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν των.
 Ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἀνανία καὶ τῆς Σαπφείρας φαί-
 νεται νὰ εἶναι ἐν τῷ γεγονότι ὅτι οὗτοι προ-
 σεπάθησαν νὰ φανοῦν περισσότερον πιστοὶ εἰς
 τὸν Κύριον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν,
 καὶ ὁ Πέτρος ἐξήγησεν ὅτι τοῦτο ἀπετέλει
 ψεῦδος εἰς τὸν Θεόν. Ὑπεκρίθησαν, καὶ ἐψεύ-
 σθησαν. Οἱ ἀπόστολοι ἐὰν ἐπέτρεπον τοῦτο, ἤ-
 θελεν ἐπιφέρει δυσφημίαν εἰς ὁλόκληρον τὴν
 ὁμάδα τῶν πιστῶν.

ΠΡΑΞΕΙΣ: 1-7.

"Ἄλλη τις δοκιμασία τῆς πρωτοῦ ἐκκλη-
 σίας εἶχεν ἐγερθῇ ἀπὸ τὸν γογγυσμὸν τῶν Ἑλ-
 ληνιστῶν ἀδελφῶν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, διό-
 τι αἱ χῆραι αὐτῶν παρημελοῦντο ἐκ τῆς καθη-
 μερινῆς διακονίας. Ἐὰν ἡ ἐκκλησία ἔπρεπε νὰ
 διατηρήσῃ μίαν αὐξήσιν εἰς ἀριθμὸν, καὶ γεί-
 νῃ πνευματικῶς δυνατὴ, ἡ κατάστασις αὕτη ἤ-
 θελεν χρειασθῇ ὅπως ἐπανορθωθῇ.

"Ὅθεν, οἱ ἀπόστολοι ἔδρασαν ἀμέσως. Ἐ-
 φάνη εἰς αὐτοὺς λογικὸν ὅτι ὑπῆρχε κάποια
 ἀξία εἰς τὸν γογγυσμὸν τῶν Ἑλληνιστῶν ἐναν-
 τίον τῶν Ἑβραίων, διότι αἱ χῆραι αὐτῶν πα-
 ρημελοῦντο ἐν τῇ καθημερινῇ διακονίᾳ, καὶ ὅ-
 τι πιθανῶς αἰτία τούτου ἦτο ἔλλειψις ὑπηρε-
 τῶν διὰ τὴν διακονίαν ταύτην. Φαίνεσθε ὅτι
 οἱ ἴδιοι οἱ ἀπόστολοι ἐφρόντιζον περὶ τού-
 του. Ὅθεν, οὗτοι ἐκάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μα-
 θητῶν, καὶ εἶπον,

" Δὲν εἶναι πρέπον ν' ἀφήσωμεν ἡμεῖς τὸν
 Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ διακονῶμεν εἰς
 τὰς τραπέζας. Σκέφθητε λοιπὸν ἀδελφοί

" νὰ ἐκλέξητε ἐξ ὑμῶν ἑπτὰ ἄνδρας μαρτυρομένους, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους ἡς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. Ἡμεῖς δὲ θέλομεν ἐμμένει ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ Λόγου."

Ἡ ὑπόδειξις αὕτη ἡγαρίστησεν ὅλον τὸ πλῆθος, "καὶ οὗτοι ἐξέλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχωρον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον ἐξ Ἀντιοχείας." Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σημειώσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην ὅπου εἶχον οἱ Ἑβραῖοι μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῶν, διότι οὐδὲν ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων ἦτο Ἑβραϊκὸν. Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τούτων, δύο ἀργότερον φέρονται εἰς τὴν προσοχὴν μας ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Πράξεων. Ὁ Στέφανος ἐγείνεν ὁ πρῶτος χριστιανὸς μάρτυς, καὶ ὁ Φίλιππος ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ὁ Κύριος ἐχρησιμοποίησεν ἵνα ἐξηγήσῃ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν Αἰθίοπα Εὐνοῦχον. Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς νέας ταύτης διευθετήσεως, "Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἡύξανε, καὶ ἐπληθύνοντο εἰς ἀριθμὸν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, "καὶ πολὺ πλῆθος τῶν ἱερέων ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν." ἐδ. 7.

Δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ἐκ τοῦ ἐδαφίου ἡμῶν ὅτι, καθαρὰ θρησκεία σύγκειται ἀπλῶς ἀπὸ ἐπίσκεψιν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν. Ἀπ' ἐναντίας, ἐνταῦθα φαίνεται νὰ εἶναι ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι συμβολικὸν μιᾶς ἀνιδιοτελοῦς ἐπιθυμίας ἵνα γείνη εὐλογία εἰς τοὺς ὅσους ἔχουν χρεῖαν. ΙΑΚ. α:27.

ΔΥΝΑΣΑΙ ΝΑ ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΗΣ;

"

"Ὡς τρέχωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκει-
μενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα, ἀποβλέποντες
εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελει-
ωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις ὑπὲρ τῆς προ-
κειμένης εἰς αὐτὸν χαρᾶς, ὑπέφερε σταυ-
ρὸν καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐ-
κάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ."
ΕΒΡΑΙΟΥΣ ιβ: 1,2.

---οοο---

Ο ΣΗΜΕΙΟΝ τοῦ μαθήματός μας ἀ-
φορᾷ τὸν Στέφανον, τὸν πρῶτον
χριστιανὸν μάρτυρα. Θὰ σημειωθῇ
καὶ πάλιν, ὅτι εἰς τὸ προγούμε-
νον μάθημα, ὁ Στέφανος ἦτο εἰς μεταξὺ
ἐκείνων ὅστις ἐξελέγη ἵνα γείνη διάκονος
καὶ βοηθήσῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν τραπεζῶν.
Ἀναμφιβόλως ὁ Στέφανος ἦτο πιστὸς εἰς τὰ
καθήκοντα ταῦτα, καὶ τώρα διὰ τῆς πίστεως
ἐπεξέτεινεν τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ εἰς ἄλλα
πεδία. Τὸ ἐδ. 8 μᾶς λέγει ὅτι οὗτος ἦτο πλή-
ρης πίστεως καὶ δυνάμεως, καὶ ἔκαμε τέρατα
καὶ σημεῖα ἐν τῷ λαῷ.

Δὲν εἶναι ἐκπληκτικὸν νὰ εὕρωμεν ὅτι
ὁ Στέφανος περιέπεσεν ἐνωρὶς εἰς τὴν δυσμέ-
νειαν μερικῶν ἐξεχόντων Ἰουδαίων "τῆς Συνα-
γωγῆς τῶν Λιμπερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλε-
ξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, φι-
λινεικοῦντες μὲ τὸν Στέφανον." Ἀλλ' ὁ Στέ-
φανος, πεπληρωμένος πίστεως ἐν τῇ δυνάμει
τοῦ Κυρίου, καὶ ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, ἦτο πάρα πολὺ δι' ἐκείνους οἱ ὁ-
ποῖοι ἠδύναντο νὰ ἐναντιωθοῦν πρὸς αὐτὸν.

Ἡ ἔκθεσις βεβαιοῖ ὅτι "δὲν ἠδύναντο νὰ ἀν-
τισταθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα
μὲ τὸ ὅποιον ἐλάλει."

Ἀνίκανοι νὰ ἀναιρέσουν τὰς διδασκαλί-
ας τοῦ Στεφάνου, οἱ ἐχθροὶ οὗτοι τοῦ σταυ-
ροῦ, κατέφυγον εἰς τὴν ἰδίαν μέθοδον τὴν ὀ-
ποίαν ἐχρησιμοποίησαν ἐν σχέσει μὲ τὸν Ἰη-
σοῦν. Ἐζήτουν ψευδομάρτυρας ἵνα φέρουν ψευ-
δεῖς μαρτυρίας ἐναντίον του, καὶ εἰς τοιαύ-
τας περιπτώσεις ὑπῆρχον πάντοτε ἐκεῖνοι οἱ
ὅποιοι ἐπεθύμουν νὰ γείνουν ὄργανα ψεύδους.
Ἀναγινώσκομεν περὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἶπον,
"Ἠκούσαμεν αὐτὸν λαλοῦντα λόγια βλάσφημα
ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Θεοῦ." Ἡ βλασ-
φημία παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνίοτε ἦτο ἡ κα-
κὴ χρῆσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, καὶ φυσικὰ
κάθε τι ὅπου θὰ ἐλέγετο ὡς πρὸς Αὐτὸν ἢ εἰς
τὰς ὑποσχέσεις Του, ἠδύνατο νὰ ἐρμηνευθῇ εὐ-
κόλως ὡς κακὴ χρῆσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.

